

SILVII Aeneae Poetae qui postea summi Pontificatus gradū adeptus Pius ē appellatus. Historia De duobus amatibus Cū muleis epistolis amatoriiis Ad Marianū cōpatriotā suū Felicitē Incipit.

RBEM Senas (ūde tibi & mihi origo ē) intranti Sigismudo Cæsari: quot honores ipēsi fuerūt. iā ubiq; uulgatū ē. Palaciū illi apd sacellū sanctæ marthæ sup uicū quæ ad tophoz ducit portā strictā patū fuit. Huc post q̄ cerimoniz pactæ sūt. cū ueniss& Sigismūsus: quatuor maritatas obuiā hūit nobilitate: forma. ætate: ornatuq; pares n̄ mortales sed deas qsq; putauit. Si tres dū taxat fuiss& ille uideri poterat: quas r̄ferūt paridē p̄ getē uidisse. Erat Sigismundus lic& grādeu⁹ i libidinē pn⁹. matronaz. alloqis admodū oblectabat: & feineis blādimētis gaudebat. nec suau⁹ illi qcq; fuit: illustriū aspectu mulierz. Vt ergo has uidit dissimiles: æquo inter manus eaz except⁹ ē: & ad comites uers⁹. ait. Similes ne ūq; his femias uidistis? Ego dubi⁹ sū an facies hūanz sūt. an angelici uultus: sūt celestes certe. Ille oculos humi deiicientes: ut uerūdiōres sūt: sic pulchriores reddūt. Sparso nāq; inter genas rubore. tales ore colores quales idicū ebur ostro uiolatū aut qles reddūt alba imixta purpureis ros is lilia.

Precipuo tñ iter eas nitore lucrecia fultit adolefcē
 tula nōdū ā nos .xx. naeta. ī familia camilloꝝ p̄di
 uiti uiro menelao nupta. Indigno tñ cui tantū de
 cus domi fūiret. sed digno: quē uxor decipet: &
 ſicut nos dicim⁹: cornutū quali ceruum redder̄.
 Statura mulieris eminētior reliq̄s. Comæ illi copi
 ſæ & aureis laminis ſimiles. Quas nō more uirgi
 nū retroſuſas miſerat. ſed auro gēmiſq̄ icluſerat
 Frōs alta. ſpaciq̄ decētis nulla iterſecta ruga. Su
 p̄cilia ī arcū tenſa. pilis paucis nigrisq̄ debito iter
 uallo diſiūcta. Oculi tāto nitore ſplendētes ut ī ſo
 lis modū reſpicientiū ituitus hebetarēt. His illa &
 occidere quos uoluit poterat: & mortuos cū kibui
 ſſet ī uitā reſumere Naſus in filiū directus. roſeas
 genas equali mēſura diſcriminabat. Nihil his ge
 nis amabilius nihil delectabili⁹ uiſu. Quæ cū mu
 lier riſit: in paruā utrinq̄ deſcebat foueā. Nemo
 has uidit q̄ n̄ cupet oſculari. Os puum decēſq̄. La
 bra corallini coloris ad moſtū aptiſſima. Dentes
 puuli & ī ordine poſiti ex criſtalo uidebāt. p̄ quos
 tremula lingua diſcurrēs: nō ſermonē ſed armo
 niā ſuauiſſimā mouebat. Quid dicā menti ſpeciē
 aut gulæ cādorē? Nihil illo ī corpore nō laudabile
 iterioris formæ iudicium faciēte exteriori. Nemo
hāc aſpexit q̄ uiro nō iuideret. Erāt iſup ī ei⁹ ore

multæ facciæ. Sermo is fuit. qualē rumor ē græc
 corū matrē habuisse corneliā siue hortensii filiā
 Nec suauiu⁹ aliqd ei⁹ oratione nec modestius fuit
 nō ut plerūq; tristi facie honestatem oñdebat: sed
 alacri uultu modestiā nō timida: n̄ audax: sed tē
 peratū uerecūdie metu uirilē animū sub femineo
 corde gerebat. uestes illi multiplices erāt. nō moni
 lia: nō fibulæ: nō baltei: nō armillæ deerāt: Redi
 micula capitis mirifica: ml̄ti uniones adamātelq;
 tū ī digitis tū ī seruo fuere. nō Helenā pulchriore
 fuisse credideri. quo die paridē ī puiuiō Menela⁹
 excepit. Nec ornatiore andromachē. cū sacris becto
 ris iniciata ē nuptiis. Inter has & katerina peruchi
 a fuit. quæ paulo post diē fūctā: cesarē in funeri
 bus habuit. qui & gnatū ei⁹ miliciā añ sepulchrū
 donauit. quīs infantē hui⁹ quoq; mirabilis forme
 decus elucebat inferior tñ⁹ Lucrecia erat. Oīs de lu
 crecia s̄mo audiebat. hāc cesar hāc ceteri cōmenda
 bant intuebanturq;. quocumq; illa uertebatur eo
 & oculi sequebant̄ astantium. Vnus tamen inter
 illos plus equo in illam ferbatur Eurialus franco
 quem nec forma nec diuiciæ amori reddebant in
 eptum: Duorum & triginta annoꝝ erat: nō emi
 nentis staturæ. sed lætæ gratæque habitudinis.

Illustris oculis, malis ad grām rubescētibus, cæte-
ris mēbris n̄ sine quadā maiestate decoris staturæ
correspōdētibꝫ. Reliqꝫ curiales pꝑter lōginquā mi-
liciā oēs auro excussī erāt. Hic qꝫ & domi habun-
dabat, & pꝑter amicitia cæsaris magis mira recipi-
ebat. Indies ornatior pꝑspectibꝫ hōinum reddebat
lōgū famuloꝝ ordinē pone ducebat. Tū eqꝫtales il-
li erāt, quales ī fabulis ē ad troiā uēisse mēnonis:
Nihil buic ad excitādū illū blādum animi calorē,
quē amorē uocāt: pꝑter otii deerat. Sed uicit iuue-
ta & luxus, tū læta fortunæ bona, qꝫ ille nutrit
Nec potēs eurialus sui, ut lucreciā uidit, ardeꝫ pu-
ellā cepit, herensqꝫ uultui, nihil satis uidisse puta-
uit. Nec īpune dilexit. Mira res. Multi egregia for-
ma iuuenes: sed unū hunc lucrecia, plures honesti
corporis mulieres: sed hanc unā Eurialus sibi dele-
git: Nō tñ hac ip̄a die, uel in se flāmā Lucrecia co-
gnouit Euriali, uel ille Lucreciæ: amare se frustra
uterqꝫ pꝫtauit. Vt igiꝫ cerimoniis sacro cæsaris ca-
piti pactis modus fuit, & illa domū reuersā ī Euri-
alū tota: ī Lucreciā totus Eurialus ferebat. Quis
nunc tībes & pirami fabulā demireꝫ. Inter quos
noticiā primosqꝫ gradꝫ uiciniā fecit, qꝫpe domos
habueꝫ cōtiguas. Tēpore creuit amor. Hi nusqꝫ se
prius uiderāt nec fama cognouerāt. Hic frāco illa

etrusca fuit nec ligue comerciū intercessit: sed oculis tantū res acta est. cū alter alteri placuisset. Saui-
 tia ergo graui cura Lucretia & igne capta ceco: iā
 se maritatum obliuiscitur. Virū odit. & alens uul-
 nus: infixos pectori tenet Euriali uultus. Nec ullā
 membrīs suis quietē prebet. secū nescio qd obstat
 ait: ut apli⁹ herere nequeā. nil me iuuat eius am-
 plexus. nil oblectat oscula. fastidiū uerba iegerūt.
peregrini semp añ oculos est imago: q̄ hodie p̄pior
 erat Cæsari. Excute cōceptas e casto pectorē flāmas
 si potes infelix. Si possē non esse egra: ut sū. Noua
 me uis iuitā trahit. Aliud cupido suadet aliud
 mēs. Scio qd est melius: quod deterius ē sequor.

O ciuis egregia ac nobilis quid tibi cū peregrinis?
 qd ī extranco ueris? quid thalamos alieni cōcipis
 orbis? Si uiuē fastidis. hec & iā pōt dare t̄ra quod
 ames: Sed hei mihi. quē nā illi⁹ ē facies? quā n̄ mo-
 ueat eius forma: ætas: genus: uirtus: Certe mea
 pectora mouit. et nisi ferat opē. disp̄o. dii meliora
 dent. Vah p̄dā ego castos hymeneos: meq; aduene
 nescio cui credam: q̄ ubi abusus me fuerit abeat.
 uirq; sit alterius & me pene relinquat. Sed nō is ē
 ei⁹ uultus. nō ea nobilitas animi uidēt. nec gratia
 forme illa est. ut timeā fraudes & amoris obliuia
 nī. & dabit añ fidē. Cur tuta timeā: Accingar &

omnē morā pellā. Ego quoq; ita sū pulchra, ut nō
me minus ille uelit .q̄ ego ip̄m cupiā. Sēp se mihi
dabit si semel ad oscula fuerit recept⁹ mea. Quot
me ambiūt proci quocūq; p̄go? Quot riuales ante
fores excubant meas? Dabo amori opam: aut hic
manebit aut me secū abiturus abducet. Ergo ego
& matrē & uirū & patriā relinq̄ā? Seuā ē mater,
& meis semper ifesta gaudiis. Viro carere q̄ potiri
malo. Patria illic ē ubi delectat uiuete? At famā p
dam? Quid mihi rumores hominū: quos ipsa nō
audiā? Nihil aud& q̄ famā minis stud&. Multæ
hoc fecerūt aliæ. Rapi helena uoluit. n̄ iuitā aspor
tauit paris: Quid dianā referā uel medeā: Nemo
errantē arguit q̄ multis errat. Sic Lucrecia: nec in
tra pestus minora incendia nutriebat Eurialus.
Medias inter cesaris curiam & euriāli domū. Lu
crecia edes hūit: Nec palaciū Eurialus petere pote
rat, quin illā ex altis se ostentatē fenestris se habe
ret ī oculis. Sed erubuit sēp Lucrecia cum Euria
lū uidit, quæ res cesarē dedit amoris cōscium. Nā
cū ex sua cōsuetudine: nūc huc nūc equitaret illuc
& hac sæpe transiret aīaduertit mutari fœminā
Euriali aduētū. q̄ sibi quasi octauiano Mecenates
astabat. Ad quē vsus, Euriale, siccine uris femāas?
Muler illa te ardet. Semel tanq̄ amanti inuideret.

Vbi ad edes lucrecie uentū ē: Euriali oculos pilleo
 cōtexit: nec uidebis iqt qđ amas. ego hoc spectacu
 lo fruuar. Tū Eurialus. qđ hoc signū ē cesar? Nihil
 mihi cū illa. Sed hoc facere uitandū ē. ne circūstan
 tes ī suspiciōnē adducas. Erat Eurialo spadix e
quus arduæ ceruicis angustiq; capitis: quē & bre
uis alius & obesa tergora. spectabilem reddebāt a
nimoso pectore choris luxuriantē. q sonante tuba
stāt loco nesciebat. Nutabat aurib; & collectū fre
mēs uoluit sub aurib; ignē. Dēsa iuba. & dextro
iactata recōdebat ī armo. Et cauās tellurē solido
cronu grauiter scōbat ūgula Similis illi fiebat eu
 rialus uisa lucrecia. Que lic& dū sola fuit. claude
 re uiam destinasset amori. ut tñ illū aspexit: nec
 modū flāmx nec sibi ponebat. Sed ut siccus ager
 qui admissō igne conburiē. sic chori pstant. altius
 sic infelix Lucrecia exardebat. Ita ē sane ut sapien
 tib; uidet: Humiles tantū casus inhabitat castitae.
Solaq; paupies affectu sano tenet & q dom⁹ se co
heret & modico. Diuites edes nescit pudicia Quis
 qe secūdis r̄bo exptat sp̄ ilolita appetit. Delicatas
eligit domos & pēates magnos dira fortūæ comes
libido. Intuēs igit eurialū q sepe trāscūtē lucrecia
 nec ardorē cōpescere potēs diu secū cogitauit cui
 patefaceret. Nam qui tacitus arde& magis uritur.

fama. eq m
 Eurial

Erāt iter uiri seruos solias teutonic⁹ senex herox
fidus cui iā fluxerat diu liberaliter. hūc aggredit
amās plus nationi q̄ hōini credens: Ibat magna p
cey. stipāte caterua p urbē cesar iāq; Lucrecia do
mū p̄teribat. Quæ ubi adesse Eurialū cognouit.
adesto inqt solia paucis te uolo. Respice deorsū ex
fenestra. Vbi nā gētū inuentus ē huic similis? Vi
den ut oēs calamistrati sunt erecti eminentibus hu
meris. Aspice cesaries & madielo cirro cōtortos cri
nes O quales facies. omnes lactea colla ferūt. Quo
se se ore ferunt q̄ forti pectore. Aliud ē hoc hōinū
gen⁹ qnā trā nra pducatur. semē hoc deox ē aut cœ
lo missa pgenies. O si ex his mihi uiu. fortuna de
disset. Nisi testes oculi essēt: nūq; tibi narrāti hęc
credidisset: Et si fama fuerit p̄stare oibus genti
bus germanos credo subiectā boreæ fore plagam
ex frigore magno albedinem mutuari. Sed nostin
tu illos? Quā plurimos inqt solias. Tū Lucrecia.
Eurialū franconē nōsti? tanq̄ me ait solias. Cur tñ
hoc rogas. Dicā inqt lucrecia. Scio q; i aptū nō ibit
Hāc spē mihi tua bonitas facit. Ex iis qui cesari a
stant nemo mihi Eurialo ē gracios. In hūc animus
cōmot⁹ ē. nescio qbus exuror flāmis. Nec illū obli
uisci nec mihi pacē possū dar nisi ei me facio notā
Perge oro solia: conueni Eurialum dic me ipm a

mare. Nil uolo ex te ampli⁹ nec tu frustra hoc nū
 ciū facies. Quid audio refert solias. Haecine me
 flagicia facere aut cogitare hera? Prodā ne ego do
 minū: iamq; senex icipiā fallē qđ iuuenis abhor
 rui? Quin poti⁹ clara pgenies⁹ hui⁹ urbis extirpa
 nefandas flāmas e casto pectore. Ne obsequere di
 ra spei: extingue ignē. Non egre amorē pellit. qui
 primis obstat ifultib⁹. Qui dulce malū blādiedo
 nutrit. duri & insolentis dñi fuituti se dat. nec cū
 uult excutē iugū pōt q; si hoc fscir & marit⁹ hui
 qb⁹ te ille lacerat mōis. Null⁹ diu later pōt amor.
 Tace inqt lucrecia. Nihil⁹ loci terrori ē. Nihil timet
 q; nō timet mori. Quēcūq; dederit exitū casus fe
 rā. Quo misera pgis solias retulit. Domū infamē
 reddis solaq; tui eris generis adultera: Tutū esse
 facinus remis mille circa te oculi sūt. Nō sin & geni
 trix occultū scelus: nō uir: nō cognati: nō ancillā
 serui ut taceāt. iumēta loquentē: & canes & postes.
 & marmora te accusabūt. Atq; ut celes oīa q; uidet
 oīa celare nō potes deum. Disce q; pœna pñs cō
 scia mētis. & animus culpa plaus seq; ipm timēs
 negata ē magnis sceleribus fides. Cōpescce obsecro
 impij amoris flāmas. expelle facin⁹ mēte casta hor
 ridū. Metus cōcubitus nouos misceat thalamis ma
 riti. Scio rectū esse qđ dicis retulit lucrecia. sed

furor cogit seq peiora. Scit animus quātū p̄cipi-
um īstat & ruit. Vincit & regnat furor: potensq̄
mente tota dñat amor: Stat seq qđ regnū iubet a
moris. Nimis heu nimis reluctata sū frustra, per-
fer si mei te miseret nūcium. Ingemuit sup iis
p̄ quā has canas senectute comas: fessūq̄ crinibz
pectus & fida quā p̄bui generi fūicia, precor sup
plex. siste furorem. teq̄ ipsam adiuua. Pars sani-
tatis est uelle sanari. Tum Lucretia, non omnis
ait ingenium reliq̄ pudor. Parebo tibi solia amo-
re q̄ tegi n̄ uult: unicū effugiū ē huius mali: mor-
te ut preueniā nefas. Exterritus hac solias uo-
ce, moderare inq̄ hera mētis effrenā ipetus coher-
ce animos. Nūc uita es digna, q̄ te necē dignā pu-
tas. Dixerūt ē ait lucretia mori. Admissū scel⁹
colatini uxor gladio uīdicauit, ego honestū p̄ueni-
ā morte cōmittendū, Genus leti quero laqueo, fet-
ro, p̄cipicio, ueneno, uīdicat castitatē licet, Vnū ho-
rū aggrediar. Nō paciar inquit solias, At lu-
cretia, Si q̄s mori constituit: prohiberi non potest,
ait, porcia catonis, mortuo bruto, cū ferrū sibi sub-
tractū esset: carbonēs ardētes ebibit. Si tā pro-
teruus inq̄ solias incubat menti furor tuus: uita
q̄ fame cōsulēdū ē. Fallax saepe fama est, que malo
melior, bono peior nō nūq̄ dat. Tēptē⁹ hūc Euria

lū & amorī opā demus. Meus erit iste labor: tibiq;
 ni fallor rē cōfectā dabo. his dictis icensū animū ī
 flāmauit amore: spēq; dedit dubiæ mēti. Sed non
 illi animus erat ut qđ dixerat: esset facturū. dif
 ferre animū femine quærebat, furorē īminuere:
 ut sepe tps̄ extīguit flāmas, & adimit egritudinē
 dies. Existimauit solias falsis gaudiis puellā pro
 ducerē. donec ul' cesar abiret & ul' mēs illi⁹ mutaret.
 ne si negasset ali⁹ nūcius quererēt aut ī se manus
 mulier iniceret: Sape igit̄ ire atq; redire se finxit
 & illū gaudere amore suo. & tps̄ idoneū querere:
 quo inuicē affari possent dixit. Interdū nō fuisse
 loquēdi oportunitatē n̄ nunq; se mitti extra urbē
 studuit. ac ī reditū gaudia distulit. Sic dieb; mul
 tis egrotū pauit animū. Et ne p oīa mētiret, semel
 tātū adorsus eurialū. O q̄ hic dilect⁹ es ait. Nec il
 li querēti qđ hoc esset respōdit. At Eurialus secre
 to cupidinis arcu pcussus. nullā membrīs getē da
 bat. Igne furtiuo populāte uenas q̄ totas penitus
 uorabat medullas. n̄ tñ soliam nouit. Nec lucrecie
 missū putauit. ut oēs minvs spei habem⁹ q̄ cupi
 ditatis. Hic ubi ardere se uidit. diu prudentiā suā
 mirat⁹ ē seq; mlt̄ totiēs icrepauit. En euriale qđ sit
aōris īpiū nosti. lōgi luct⁹. breues ris⁹. pua gaudia
magni met⁹. sēp̄ morit̄ & nūq; mortuus ē q̄ amat.

Quid m
 Impiam amoris

Quid tu his iugis imisceas iter: At cū se frustra,
qd tandē ait ī cassū miser amorī repugno: Num
me licebit quod Iulium licuit, quod Alexandrū, q
Anibalē, uiros armatos refero. Aspice poetas: Vir
gili⁹ p funem tractus ad mediā turri pepēdit: dū
se mulierulæ sperat usurū àplexibz. Excuset qs
poetā: ut laxioris uitæ cultorē. Quid de philoso
phis dicem⁹ disciplinarū magrīs & artis bñi iuen
di pceptoribz: Aristotelem tanquā equū mulier a
scēdit: frenōz coercuit: & calcaribus pupugit. Diis
æqua potestas ē cæsaris. Nō ē uex qd̄ uulgo dicit̄
Nō bñ cōueniūt nec in una sede morant̄ maiestas
& amor. Quis maior est amator, q̄ n̄ césar. Quis
Quotiēs hic amorī opam dedit: Herculē dicūt q
fuit fortissimus & certa deoz soboles, pharetris
& leonis spolio positus: colū suscepisse passūq; ap
tari digitis smaragdos: & dari legē rudibz capil
lis, & māu q̄ clauā gestar̄ solebat pp̄tate fuso duxi
sse fila. Nat̄al̄ ē hec passio. Sēt̄ ignes gñs aliger
rū. Nī niger a uiridi turē amātaue. Et uariis albe
iūgunē sepe colūbæ. Si yboz mēini quæ ad phao
nē siculū scribit sapho. Quid quadrupedes ī ferā
Mou& p iungio bella iumētū. timidi cerui proelia
poscūt, & cōcepti furoris dāt signa mugietes Vru
tur hircanæ tigrides. Vulnificus aper dētes acuit.

Peni quatiūt terga leones. cū mouit amor. ardēt ī
 sanæ pōti beluæ: nihil īmune ē. nihil amori nega-
 tū: odiū pit cū iussit amor. Iuuenū feroces occitat.
 flāmas. sensibꝫq; fessis rursus extictos reuocat ca-
 lores. Virginū ignoto ferit igne pecc⁹. Quid ergo
 natūr legib⁹ rēitar? Oīa uicit amor & nos cedam⁹
 amori. Hec ubi firmata sūt. lenā q̄rit. cui litteras
 ad nuptā ferendas cōmittat. Nisus huic fidus co-
 mes erat hax̄ rex̄. callidus maḡr. Hic puiciā susci-
 pit mulierculāq; cōducit. cui litteræ cōmittuntur
 in hanc sententiam scriptæ. :

s Alutarē te lucrecia meis scriptis. si qua mi
 hi salutis copia for&: sed oīs tū salutis: tum uite
 meæ spes ex te pēd&. Ego te magis q̄ me amo nec
 te puto latere meū ardorē lesi. pectoris. Index tibi
 esse potuit uultus me⁹ sæpe lacrimis madidus. &
 quæ uidente te emisi suspiria. Fer benigne te pre-
 cor q; me tibi aperio. Cepit me decus tuum. Vinc-
 tūq; ten& eximia (qua omnibꝫ præstas) uenusta-
 tis gr̄a. Quid ess& amor antehac nesciui. Tu me
 cupidinis ipio subiecisti. Pugnaui diu fateor. uio-
 lentū ut effugerē dñm: sed uicit meos conat⁹ splē-
 dor tuus. Viceꝫt oculoꝫ radii. qb⁹ es sole potētior
 Captus sum tuus. nec mei āplius cōpos sum. Tu
 mihi & cibi & pot⁹ usū abstulisti. Te dies noctesq;

VA

CAT.

sanæ pot̄i belux: nihil imune ẽ. nihil amorĩ nega-
 tũ: odiũ pit cũ nussit amor. Iuuenũ feroces ocitat
 flamas. sensibꝫq; fessis rursus extictos reuocat ca-
 lores. Virginũ ignoto ferit igne pecc̄. Quid ergo
 natũ legibꝫ reitar? Oĩa uicit amor & nos cedamꝫ
 amorĩ. Hec ubi firmata sũt. lenã q̄rit. cui litteras
 ad nuptã ferendas cõmittat. Nisus huic fidus co-
 mes erat baz. rez. callidus maḡt. Hic puiciã susci-
 pit mulierculãq; cõducit. cui literã cõmittuntur
 in hanc sententiam scriptã.:

s Alutarẽ te lucrecia meis scriptis. si qua mi-
 hi salutis copia for&: sed oĩs tũ salutis: tum uite
 meã spes ex te p̄d&. Ego te magis q̄ me amo nec
 te puto latere meũ ardorẽ lesi pecc̄oris. Index tibi
 esse potuit uultus meꝫ sepe lacrimis madidus. &
 quã uidente te emisi suspiria. Fer benigne te pro-
 cor q; me tibi aperio. Cepit me decus tuum. Vinc-
 tũq; ten& eximia (qua omnibꝫ prãstas) uenusta-
 tis grã. Quid est & amor antehac nesciui. Tu me
 cupidinis ip̄io subiecisti. Pugnauĩ diu fateor. uio-
 lentũ ut effugerẽ dñm: sed uicit meos conatꝫ splẽ-
 dor tuus. Vixit oculoz. radii. qbꝫ es sole pot̄etior
 Captus sum tuus. nec mei aplius cõpos sum. Tu
 VA CAT.

amo: te desidero: te uoco: te expecto: te cogito: te
 spero: de te me oblecto: tuus ē animus: tecū sum
 totus. Tu me sola fluare potes: solaq; perdere. Elige
 horū alterū. & qd̄ mentis habeas rescribe: Nec duri
 or erga me x̄bis esto q̄ fueras oculis. q̄b̄ me colli
 gasti. Non peto rem grandem: ut alloquendi te
 copiam habeam postulo. hoc tantum uolunt litte
 ræ meæ. Ut quæ scribo dicere dicere possim cor
 rā te: Hoc si das: uiuo: et fœlix uiuo. Sin negas
 extinguitur cor meum. q̄ te magis q̄ me amat.
 Ego me tibi: & tuæ committo fidei. Vale anime
 mi: & uitæ subsidium meæ. Has ubi gemma
 signatas accepit lena: festino cursu Lucreciam
 petit. eaq; sola inuenta: Hanc tibi epistolam inqt
 tota cæsaria nobilior & potentior curia mittit
 amator. utque sui te misereat magnis precibus
 rogat. Erat lenocinio notata mulier. nec id Lucre
 ciam latebat: permolesteq; tulit nefandam fœ
 minam ad se mitti. Atque in eā uersa: quæ te ait
 scelestā in hanc domum audacia mittit? Quæ te
 demētia adire meā p̄fertiā suasi? Tu nobiliū edes
 ingredi. tu matrōas tētāt potētes. & uiolāt audeſle
 gitimas faces? Vix me otineo qn̄ ī capillos iuoluē
 tuos: Tu mihi des l̄ras? tu me alloq̄ris? tu me res
 picias? nisi pl̄ q̄ me dec& attēderē q̄ q̄ tibi ouēit
 efficiē hodie ne posthac tabellas amatorias ferres

I.ocius uenefica. tuasq; liras tecū defer. imo da potius ut lacerē igniq; dedā. Arripiesq; papir; i ptes diuerfas scidit & calcata sepe pedib; atq; osputā i cinerē piccit. Ac sic de te sumi suppliciu lena deberet: igne q̄ uiuo dignior. Sed abiocius ne te uir i ueiat me⁹ & quas tibi remisit de te poscat poenas: Cauetozq; admodū ne añ cōspectū r̄deas meū. Timuisset alia mulier. Sed hęc matrōaz; noyat mores & itra se iqt. Nūc uis maxie. q̄ te nolle oñdis Moxq; ad illā. Parce iqt dña Putaui me bñfacere tibiq; placitū iri. Si sec⁹ ē da ueniā iprudētie meaz; Si n̄ uis redeā: parebo. Tu quē despicias amatorē uideris. Atq; his dietis e ospectu r̄cessit. Eurialo aut̄ iueto. Respira iqt fcelix amator. plus amat q̄ amat sed nūc n̄ fuit r̄scribēdi otū. Inueni mox stā Lucreciam. At ubi te nomino tuasq; liras dedo hilarē uultū fecit. milliesq; papir; basiauit. Nec dubita mox respōsū dabit. Et abiens uetula cauit ne āpli⁹ iueniret. neq; v̄bis r̄fer& v̄bera. Lucrecia v̄o postq̄ an⁹ euasit. fragmēta p̄q̄res ep̄le. p̄ticlas quasq; suo loco reponit & lacera v̄ba cōtexuit. iāq; legibile chirographū fecerat. Quod postq̄ millies legit milliesq; desculata. tandē iuolutū sindone i ter p̄ciosa iocalia collocauit. Et nūc hoc r̄petēs nūc illd⁹ v̄bū. maiorē horatī bibebat amorē. Eurialozq; r̄scribere statuit. atq; hunc in modum dictatam

epistolam misit. . .

Esine sperare quod assequi nō licet Euriale
 Parce lris ac nūciis me uexare. ne me illarū
 ex grege credito que se uēdunt. Nō sū quā putas
 nec cui sūbmittere lenā debeas. Quere aliā iestas
 dā me nullus amor nisi pudic⁹ sequat. Cū aliis ut
 libet agito. Ex me nihil postules: teq; me indignū
 scias. Vale. Hæc epistola quibus durior eurialo ui
 sa est & otraria lenæ dictis: uia tñ ostēdit ultro cit
 roq; lras missit ad di. Nec dubitauit Eurialus crede
 re cui fidē Lucretia p̄buisset: sed agebat q̄r fmo
 nis italici nescius erat. Ideoq; feruenti studio cura
 bat ediscere. Et q̄r sedulū faciebat amor: breui tē
 pore doctus euasit. solusq; sibi dictauit ep̄as qui
 prius ab aliis mutuabat q̄dquid etrusco sermone
 sibi oportuit. Respondit ergo Lucretie nil succē
 scēdū eē sibi. q̄r ifamē miserat feminā. cū id se pe
 regrinū lateret. q̄r alio uti nūtio n̄ potuerat. missio
 nis amorē fuisse cām: q̄r nihil quæreret inhonesti.
 Credere se fore pudicam castissimāq; atq; idcirco
 maiori dignā amore. Insolētem feminā honorisq;
 sui p̄digā nedū se nō diligere sed maximo odio p̄
 sequi. Pudicitia nanque amissa nil esse quod infe
 mina cōmēdetur. Formam esse delectabile bonū

sed fragile caducūq; . et cui nisi pudor assit nihil
preciū deē que pudiciam formæ adiunxerit. Eā
diuinam esse mulierem. ipsā utraq; dote pollētem
scire. ac p̄pterea coli a se. qui nihil ab ea peteret libi
dinofū aut offutuz; famæ . optare se tātū alloqui
ut animū suum qui scriptis plene ostēdi nequit. &
bis aperiat. Cū his litteris munera misit non solū
materia. sed etiā opere p̄ciosa. Ad hæc lucretia sic
rescripsit. Accepi litteras tuas. iāq; nihil amplius
de lena queror. q; me ames nō magnifacio. q; nec
primus es nec solus. quē mea forma decepit. Mul
ti & amauerunt: & amant me. Sed ut illoꝝ sic
& tuus erit uacuus labor. Habere uerba tecum:
nec possū nec uolo. Inuenire me solam: nisi fi
as hirundo non potes. Altæ sunt domus: & adi
tus custodia clausi. Munera tua suscepi. q; oblecta
uit me opus illorum: sed ne quid tuum gratis a
pud me sit: ne ue hoc pignus uideatur amoris re
mitto ad te anulū quem matri meæ uir dedit.
ut apud te quasi precium sit uenditorum iocaliū
Nec enim minoris est gemma eius q̄ munus tuū.
Vale. His Eurialus sic replicauit.

m Agno mihi gaudio fuit Epistola tua:
quæ finem querelis facit de lena. Sed

angit me q̄ amorem paruipendis meum. Nam &
 si te piures . nullorum tamen ignis comparandus
 meo. At tu hoc non credis . quia loqui nequeo te
 cum. id si daretur : non me contemneres . O utinā
 fieri possem hirundo : sed libentius transforma
 ri in pulicem uellem. ne mihi fenestram clauderes
 At ego non q̄ nequeas : sed q̄ nolis doleo. Nam qd
 ego nil animum respicio. Ha mihi Lucretia. quid
 tibi te nolle? An si fieri possit. me nolis alloqui:
 qui tuus sum totus? Qui nihil magis quam ti
 bi gerere morem : quæ si iubes in ignem ire. citius
 obediam q̄ præcipias. Mitte obsecro uerbum hoc .
 si non datur facultas : adsit uoluntas tamen . ne
 me uerbis eneca. quæ uitam oculis mihi præbes .
 Si non placet me alloquium petere quia nõ sit im
 petradum. obsequar. Sed muta sententiã illã : qua
 meum laborem uacuũ dixisti futurũ . Absit hæc
 crudelitas. Mitior esto amanti tuo. Si pergis sic lo
 qui. fies homicida nec dubita. Facilius tu me uer
 bis interimeres. q̄ alius quiuis gladio. Desino iam
 plura p̄scere. ut redames tantũ postulo. Nihil est
 quod obiicias. nemo p̄t te hoc p̄hibere. Dic te me
 amare : & beatus sum. Munuscula mea quouis mō
 apud te sint. Gratum ē illa te aliquando mei
 amonebunt amoris. Sed parua illa fuerunt & mi

nora sunt quæ nunc mitto, tu tamen noli sperne-
re: quod amator donat. Maiora in dies ex patria
debent afferri. Cum aderunt: ex me recipies. Anu-
lus tuus nunquam ex digito meo recedet: & illū
uice tua crebris osculis reddam madidum. Vale
deliciū meum: & mihi quod potes solacium dato.

f Ic cum frequēter replicatum esset: in hūc
tandem modum Lucretia dedit epistolam.
Vellem tibi curiale morem gerere, teq; ut petis
amoris mei participem facere. Nam id tua nobili-
tas meret: & mores tui deposcūt, ut incassum nō
ames. Taceo quātum mihi placet forma tua & ple-
na benignitatis facies, sed mihi non est ului te ut
diligam, nosco meipsam. Si amare incipiam, nec
modum nec regulam seruabo. Tu hic diu esse nō
potes, nec ego te postq̄ in ludum uenerim possem
carere. Tu me nolles abducere at ego nollem mane-
re. Mouent me multarum exempla: quæ per pere-
grinos amantes desertæ sunt, ne tuum amorem
sequar Iason Medeā: cuius auxilio uigilem intere-
mit drāonem: & uellus aureuz asportauit: reliq̄t.
Tradendus erat Theseus minotauro in escam sed
Adrianæ fretus consilio euasit, illam tamen deser-
tam apud insulam deseruit. Quid dido infœlix:

quæ p̄fugum Aeneam ? Num illi peregrinus a-
 mor interitum dedit ? Scio quanti periculi est amo-
 rem extraneum admittere. Nec me tantis obiiciã
 discriminibus. Vos uiri solidioris estis animi : fu-
 rorem magis compescitis. Fœmina ubi furere inci-
 pit sola potest morte assequi terminum . Non a-
 mant sed insaniunt mulieres. Et nisi corresponde-
 at amor. nihil ẽ amante fœmina terribilius . Post-
 q̄ receptus est ignis. nec famam curamus nec uitã
 Vnicum remediũ est : si copia sit amati. Nam quo
 magis caremus. magis cupimus. nec : discrimen ti-
 memus ullum. dũ nostræ libidini fatiffiat . Mibi
 ergo nuptæ nobili diuiti consultum est amori uitã
 præcludere : & tuo præsertim : qui non potest esse
 diuturnus. Ne uel rodopeia philis dicar : uel altera
 Sapho. Ideo te oratum uolo. ne ultra meum expro-
 scas amorem. & tuum ut paulatim comprimam ex-
 tinguasq̄. Nam id est uiris q̄ fœminis multo fa-
 cilius. Nec tu si me ut dicis amas. id ex me quære-
 re debes quod mihi exicio sit. Pro tuis donis remit-
 to auream crucem margaritis ornata. quæ licet
 breuis sit : non tamen precio caret . VALE.

Non tacuit Eurialus his acceptis : sed ut e-
 rat nouis scriptis incensus : calamum suscepit : at-
 que sub hac forma dictauit epistolam. biii

f Alue anime mi Lucrecia: quæ me tuis lit-
teris saluum. facis: & si non nihil fellis im-
misceas. sed hoc spero ma audito distrabes. Venit
meas in manus epistola tua clausa: & tua gemma
signata. Hanc & legi sæpe: & deosculatus sæpius.
sed hæc aliud suadet: q̄ tuus uidetur animus fu-
isse. Rogas me ut amare desinam. quia non expe-
dit tibi peregrini flammæ sequi amoris. Et ponis
exempla deceptarum. sed hoc tam ornate culteq;
scribis ut mirari magis & amare tuum ingenium
debeam q̄ obliuisci. Quis est ille qui tūc amare de-
sinat quando prudentiorem: & sapientiorem ani-
mauertat amicam. Si meum imminuere amorem
uolebas. non oportuit doctrinam tuam ostendisse
Nam hoc non est incensum extinguere sed ignem
maximum ex parua conflare fauilla. Ego dum le-
gi: magis exarsi: uidens formæ tuæ præclaræ &
honestati coniunctam esse doctrinam. Verba sunt
tamen quibus rogas ut amare desistam. Roga mō-
tes ut in planum ueniant: atque fontes sua repe-
tant flumina. tam possem ego te non amare:
quam suum relinquere phœbus cursum. Si pos-
sunt carere niuibus Sithiæ montes: aut ma-
ria piscibus: aut feris siluæ: poterit & obliuisci
Eurialus tui. Non est pnum uiris ut reris Lucre-

cia flammam extinguere . Nam quod tu sexui no-
 stro ascribis : pleri uestro assignant , sed nolo hoc
 certamen nunc aggredi . Ad ea me respondeat oportet
 quæ in aduersum retulisti . Idcirco . n . nolle te
 mihi iam respondere amanti significas : quoniam
 multas peregrinus amor decepit . exemplaq; ponis
 sed possem ego plures referre : quos fœminæ reli-
 querunt . Troilum sicut nosti Priami filium Cri-
 sis decepit . Deiphebum Helena prodidit . Aman-
 tes Circe suos medicamentis uertebat in fues . atq;
 in aliarum terga ferarum . Sed iniquum est ex pa-
 ucarum consuetudine : totum uulgus censere . Nã
 si sic pergimus : & tu propter duos tres ue malos :
 aut etiã decem . uiros omnes accusabis horrebisq; :
 & propter totidem fœminas cæteræ omnes erunt
 odio mihi ? Quin potius alia sumamus exempla :
 qualis amor Antonii Cleopatrazque fuit : & alioꝝ
 quos Epistolæ breuitas referri non sinit . Sed tu
 Ouidium legisti . inuenistiq; post troiam dirutam
 achiuorum plurimos dãm remeant peregrinis re-
 tentos amoribus : nunquã in patriam reuertisse .
 Hæserunt nanque amatricibus suis . carereq; po-
 tius necessariis : domo : regnis : & aliis quæ sunt i
 patria cuique gratissima uoluerunt : q̃ amicas re-
 linquere . Hæc te oro mi Lucretia cogites : non illa

quæ nostro sint amori aduersa: & quæ pauci fece-
runt. Ego ea mente te sequor. ut perpetuo te amē
simq; perpetuo tuus. Nec tu me peregrinum dixe-
ris. magis nanque ciuis sum quam qui hic nascit̃
Nam illū casus fecit ciuem: me uero electio. Nul-
la mihi patria erit: nisi ubi tu sis. Et quamuis ali-
quando contingat hinc abire: redditus tamen fe-
stinus erit. Nec ego in teutoniam reuertar: nisi res
compositurus ordinaturusque: ut tecū esse quam
diu possim facile manēdi apud te reperietur occa-
sio. Multa his in partibus cesaris negotia sūt: hæc
mihi cōmitti expediēda curabo. nūc legatione fū-
gar: nunc munus exercebo. Vicariū in tusciana caesa
rem habere oportet: hanc ego prouinciam impe-
trabo. Ne dubita suauit̃ meū Lucretia. meum cor
spes mea. Si uiuere absq; corde possū. & te relīque-
re possū. Age iā tādē: miserere amantis tui: q̃
tanquā nix ad solem liquefcit. Considera meos la-
bores: & modum iā deniq; meis martyriis statu-
e. Quid me tam diu crucias? Misereor ego mei q̃
tot mala pati potuerim: qui tot noctes insomnes
duxi: qui tot ieiunia tolleraui. Vide q̃ naacer sum
quam palidus parua res est: que spiritum alliga-
tum corpori detinet. Si tibi aut parentes: aut fili-
os occidissē non poteras de me maius quam hoc

supplicium sumere. Si sic me punis quia te amo.
 quid igitur facies qui tibi damnum dederit aut
 malum? Ab mea lucrecia, mea hera, mea salus.
 meum refugium. suscipe me in gratiam. Demū
 rescribe me tibi carum esse. Nihil aliud uolo. licet
 at mihi dicere. seruus Lucreciæ sum. Et reges & ce
 sares amant seruos ubi fideles nouerint. Nec dedi
 gnantur redamare qui amant. Vale spes mea: me
 usque metus. :

Vt turris quæ fracta interius, inexpugnabilis
 uidetur exterius, si paries admotus fuerit mox
 confriugitur. sic Euriali uerbis Lucrecia uicta est.
 Postquam, n. sedulitatem amatis aperte cognouit
 & ipsa dissimulatum patefecit amorem: atq; his
 litteris Eurialo sic aperuit.

n On possum tibi amplius aduersari, nec
 te amplius Euriale mei amoris expertem
 habere possū. Vicisti: iamque sum tua. Me mi
 seram: quæ tuas suscepi litteras, nimium multis
 exponenda sum periculis: nisi tua me fides &
 prudentia iuuet. Vides ut serues quæ scri
 psisti. In amorem iam tuum uenio: si me de
 seris, & crudelis & proditor & omnium pessimus es.
 by

Facile est femellam decipere . sed quanto facilius
tanto turpius. Adhuc res integra est: si putas me
deserendam: dicitō añ q̄ magis amor ardeat. Nec
īcipiam⁹ qd̄ postmodū īcepisse peniteat. Omniū re
rum respiciendus est finis. Ego ut fœminarum ē
parū uideo. Tu uir es: te mei & tui curam habere
oportet. Do me iam tibi: tuamque sequor fidem.
nec tua esse cupio: nisi ut sim perperuo tua. Vale
meum præsidium meaq; ductor uitæ.

Post hęc plures epistolæ missæ utrinq; suut . nec
tam ardentē scripsit Eurialus: quam feruenter
Lucrecia respondit. unū iam utriq; desiderium
erat simul conueniendi. sed arduum ac pene impo
ssibile uidebatur oranium oculis lucreciam obser
uantibus quæ nec sola unquam egrediebatur:
nec unquam custode carebat nec tam
diligēter bouē Iurois argus custodiuit. quā Me
nelaus iusserat obseruari Lucreciam. Vicium hoc
apud italos late patet: fœminam suam quasi the
saurum quisquis recludit. meo iudicio minus uti
liter. Sunt enim fere eiusmodi mulieres omnes .
ut id potissimum cupiant quod maxime denega
tur. Quæ ubi uelis. nolunt: ubi nolis cupiunt ul
tro. Eæ si liberas habent habenas: minus delin
quunt. Exinde tā facile est inuitam custodire mu

lierem: q̄ inferuente sole pulicum gregem obser-
 uasse. Nisi suapte casta sit mulier: frustra mari-
 tus nititur apponere seruantes eam. sed quis custo-
 diet ipsos custodes: Cauta ē & ab illis icipit uxor.
 Indomitum animal ē mulier nullisq̄ frenis reti-
 nendum. Erat Lucreciæ spurias frater, huic se-
 pe tabellas commiserat Eurialo deferendas, hunc
 enim sui amoris consciuum fecerat. Cū hoc igit̄ cō-
 uenit̄. Eurialū ut clā domi recipiat. habitat. q̄ hic
 ap̄ Nouercā suā lucreciæ m̄rem quā lucrecia sepe
 uisitabat & ab ea sepius uisitabat: nec enim ma-
 gno interuallo distabant. Ordo ergo is erat. ut cla-
 uis ī conclauē Eurialo. Postquam mater ecclesi-
 sticas auditura cerimonias exiuiisset: Lucrecia su-
 perueniret tāquā matrem domi conuentura quā
 non inuenta reditum expectaret: interim uero a-
 pud Eurialum esset. Post biduum statutus erat
 terminus. at hi dies tanq̄ anni uisi sunt amantibus
 us longi. ut bene suspirantibus horæ productæ
 sunt. male suspirantibus correptæ. Sed non arrisit
 amantum desideriiis fortuna. præsentit namq̄ in-
 sidias mater. atq̄ ut dies uenit egressa domū præ-
 uigium excludit. Qui mox Eurialo triste nunciū
 tulit. Cui non minus q̄ Lucreciæ fuit molestum.

Quæ postq̄ detectos agnouit dolos: hac non succe-
ffit: alia iqt̄ aggrediamur uia. Nec potis erit m̄
meis oblistere uoluptatibus. Pandalus uiro af-
finis erat. quē iam Lucrecia fecit archanorū sciū.
Nec. n. poterat ignitus animus quiescere. Signifi-
cat igitur Eurialo: hunc ut alloquat̄. quia fidus
sit & conueniendi uiam possit monstrare. At Euri-
alo non uidebatur tutum illi se credere: quē Me-
nelao semper berentem intuebatur: & subesse fal-
laciā uerebatur. Inter deliberandū autē iussus est
Eurialus Romam petere atq; cū pontifice max̄o
de coronatione transigere. Quæ res tum sibi tum
amice molestissima fuit. Sed oportebat cæsaris im-
perium ferre. Iter ergo duorum mensium fit. Lu-
crecia interim domi manere: fenestras claudere:
incestas induere uestes. nusquam exire. Mirari om-
nes: nec causam noscere. Senæ ip̄æ uiduæ uidebā-
tur: & tanquā sol. defeciss̄ & cuncti se putabant ī
tenebris agere. Domestici qui eam saps̄ incubantē
lectulo & nunq̄ lætam uidebāt: egritudini impu-
tabant: & quicquid remediorum afferi poterat p̄-
quirebant. sed nunq̄ illa uel risit uel thalamum e-
gredi uoluit. nisi postq̄ redire Eurialum: & illi cæ-
sarem obuiam esse cognouit. Tum. n. quasi e gra-
ui somno excitata lugubri ueste posita & ornamē

tis redimita priorib⁹ fenestras apuit lætabūdāq; il
 lū expectuit. Quā ut cesar uidit. ne nega āpli⁹ Eu
 riale iqt detecta ē res. Nemo unquā absente te Lu
 creciam uidere potuit: nunc quia rediisti aurorā
 cernimus. Quis enim modus adit amor? Tegi nō
 potest amor: nec abscondi tussis. Iocaris mecū ut
 soles cesar: & me in risum ducis Eurialus ait. Ego
 qd hoc sit nescio. Hīnitus equoz & proluxa barbæ
 strepitus tuæ illam forsitam excitauit. Atq; sic ef
 fatus Lucretiam furtim aspexit & oculos coniecit
 in oculos eaq; post reditum prima consalutatio fu
 it. Paucis deīde interiectis diebus Nisus Eurialū
 fidus comes dum anxius amici causæ fauet taber
 nam speculatus est. quæ post Menelai domum si
 ta: in Lucretiæ cameram retrorsum habebat in
 tuitum. Caupōnem igitur sibi cōciliat. Spectatoq;
 loco Eurialum adducit: & hac inquit ex fenestra
 alloqui Lucretiam poteris. Media inter utramque
 domum cloaca fuit. nec homini nec soli accessā. tri
 umq; ulnarum distantia fenestrā lucretiæ discrimi
 nabat. Hic diu consedit amator: expectans si
 quis casus Lucretiam ostēderet. Nec deceptus ē. af
 fuit tandem LVCRECIA. Cumque huc at
 que illuc respiceret. Quid agis ait EVRIALVS
 uitæ retriæ meæ? quo tendis lumina meum

cor? Huc huc dirige oculos præfidium meum.
Tuus hic Eurialus est. me me assnm. me respice.
Tu ne hic ades inquit Lucretia. o mi Euriale. iam
te alloqui possum. Vtinam & amplecti ualerem.
At istud Eurialus non magno conatu faciam. sca
lam huc admouebo. Obsera thalamum. amoris no
stri gaudia nimium distulimus. Caue mi Euriale
si me uis saluam. fenestra hic ad dextrâ est. uici
nusque pessimus: nec cauponi credendū est: qui
parua pecunia & te & me perderet: sed alia incede
mus uia. Satis est si hinc sermoni nostro patet ac
cessus respondit Lucretia. At mihi inquit Eurial
lus mors est hæc uisio. nisi te semel amplector me
isque brachiis teneo mediam. Diu ex loco tractus
est sermo: missaque per harundinem sunt mu
nera. Nec Eurialus in donis quæ Lucretia liberalior
fuit. Sensit dolos solias. secumque frustra inquit
amantum conatibus obsto. nisi astu provideo: &
hera peribit: & dominus infamiam subibit. Ex
his malis satius est unum auertere. Amet hera:
nihil nocebit si clam sit. Ipsa pre amore cæca est. ne
quid agat satis prospicit. Si non potest custodiri
pudicitia: satis est rumorē tollere ne domus infam
is fiat. ne ue paricidiū committat. Adibo & operam
præbebo meam: Restiti quo adpotui. ne committeret

nefas id quia non licuit . meum est curare ait
 quod agitur occultum sit . & sic agere ut nemo
 sciat . Commune malum libido est : nec homo est
 quem pestis hæc non agitet : Et ille castior habet :
 qui cau ius agit . dumq; sic fatur Lucreciam egre
 ssam thalamo uidet . Aggressusque foeminam .
 Quid iam est inquit q; nihil amoris mihi comuni
 cas? Eurialus tibi nihilominus dilectus est : & me
 clam ames . Videas cui des fidem . Primus sapien
 tia gradus est : non amare . secundus ut sic ames
 ne palam fiat . Sola hoc sine internuncio facere n̄
 potes . Quanta mihi apud te sit fides . longo iam
 tempore didicisti . Si mihi committere uis iube :
 mihi maxima cura est . ne amor iste detegatur . &
 tu pœnam luas : & uir omnium . Ad hæc Lu
 crecia sic ē ut ais solia inquit : & tibi magnam ha
 beo fidem . sed tu uisus es nescio quomodo negli
 gens : & meis aduersus desideriiis . Nūc q̄a spōte te
 offers : utar obsequiis tuis : ne abs te decipi time
 bo . Tu scis quantum ardeo diu fe . re non possū
 hanc flammam . Iuua : ut simul esse possimus .
 Eurialus amore languet : & ego morior . Nil peius
 quam obstare cupidini nostræ . Si semel inuicem
 conuenerimus : temperatius amabimus : & noster
 testus erit amor . Vade igitur : Eurialoque uiam

uictoris personam induat: opertusque sacco tri-
ticum per scalas in horreum ferat .tute scis thala-
mum meum ad scalas habere hostium: atq; omnia
Eurialo dicito. Hic diem manebo: & dum erit tē-
pus sola in cubili ero. Ipse hostium impellat dum
solus sit: & ad me ingrediatur:

f Olias quibus arduum facinus esset: maio-
ra ue intus mala: prouinciam suscipit. Eu-
rialoque inuento cuncta ex ordine nunciat . quæ
ille iudicans leuia libenter amplectitur. seq; impe-
ratis accingit nec aliud queritur quã nimiam morã.
O infensatum pectus amantis. O mentem cecam.
O animam audacem: corq; intrepidum. Quid est
tam inuium: quod tibi non peruium uideatur?
Quid tam asperum: quod planum non estimes?
Quid tam clausum: quod tibi non sit apertum?
Tu omne discrimen paruifacis: tu nihil difficile
censes. Inanis est apud te omnis custodia marito-
rum. Nullæ te leges tenent: nulli metus. Nulli
pudori obnoxius es. Omnis labor tibi est ludus. O
rerum amor domitor omnium. Tu uirum prima
tate maturum: imbutum litteris: pruden-
tia Clarum: eo perducis: ut posita pur-
pura saccum induat: uultum fuco tegat:

seruus ex domino fiat: & qui nutritus in deliciis
 fuerat: iam humeros in gestandis oneribus aptet.
 se publicum baiulum mercede locet. O rem miran-
 dā peneque incredibilē. Virū alioquin consilio gra-
 uissimū inter cateruas uestoꝝ cernere: atq; in col-
 luuie illa fecoꝝ hominū contubernium habuisse.
 Quis transformationē querat maiorē? Hoc est qđ
 Ouidius Metamorphoseon uult. dū fieri ex hōini
 bꝝ aut bestias scribit aut lapides aut plantas. Hoc
 & poetaꝝ eximius Maro sentit. Dū Circes amato-
 res in terga ferarū uerti cantauit. Nā ita est. ex a-
 moris flāma sic mens hōinis alienetur. ut parū a
 bestiis differat. Linquens creceū titanis aurora
 cubile iā diē referebat optatū: moxq; suū rebus
 colorē apollo reddens. Expectantē recreat Eurialū
 qui tunc se fortunatū beatūq; censuit. cū amixtū
 uilibus seruis noscendū uidit. Pergit igitur. ingre-
 ssusque Lucreciæ domū: frumento se onerauit.
 positoque in horreū tritico: ultimus descendenti-
 ū fuit. Atq; ut erat perdoctus hostium maritalis
 thalami: quod in medio scālarū clausū uidebatur
 impellit: seque intro recipit: & reclusis foribus so-
 lam Lucreciam serico intentam uidet. Atque se-
 dens propius. Salue mi anime inquit: Salue
 unicum uitæ præsidium spesque mea.

Nunc te solam offendi. Nunc quod semper optaui
semitis arbitris te amplectar. nullus iam paries.
nulla. distantia meis obstat oculis. Lucretia
quæ ordinem ipsa dedisset. primo congressu stu-
puit: nec Eurialum. sed spiritum se uidere putauit. ut
quæ uirum tantum ad ea pericula iturum sibi non
suadebat. At ubi inter amplexus & oscula suum
cognouit Eurialum. Tu ne hic es paupercule: Tu
ne hic ades Euriale: Et rubore per genas fuso com-
plexa est aptius hominem: & media fronte conspicitur.
moxque repetens sermonem. Heu quanto te
ait discrimini subiecisti. Quid amplius dicam? Iam
me tibi carissimam scio. Iam tui amoris feci peri-
culum. Sed neque tu me aliam inuenies. dii tantum
fata secudent: & amoris nostro prosperum euentum
dent. Dum spiritus hos regat artus: præ te nemo
Lucretiæ potens erit. Nec maritus quidem. si rite
maritum appello: qui mihi inuitæ datus est: & in
quem animus nunquam consensit meus. Sed age.
mea uoluptas. meum delictum. abiicito sacrum hunc.
teque mihi ut es ostende. Exue uectoris speciem:
hos funes missos face. Eurialum me uidere concede.
Iam ille depositis sordibus: ostro fulgebat:
& auro: & amoris in officium pronus ibat.
Cum Sotias ante hostiam pulsitans. Cauete

inquit amantes : nescio quid rerum quærens
Menelaus huc festinat . Tegite furta uestra . do-
lisque uirum fallite. nihil est quod egredi putetis.

Tum Lucrecia : latibulum paruum inquit sub
strato ē. illic præciosæ res sunt. Scis quid tibi scrip-
serim . Si te mecum existente uir aduentaret : in-
grediere huc : tutus eris. Neque te moueris. neque
screatum dederis .

a Nceps quid agat Eurialus mulieris impe-
rium subit . Illa foris patefactis ad sericū
redit. Tum Menelaus : & una Bertus assunt. chi-
rographa non nulla ad rempublicam pertinentia
quesituri. Quæ postq̃ nullis iuēta sūt scriniis. in la-
tibulo nostro inquit Menelaus forsitan erunt . I .
Lucrecia lumenq; affer. hic intus quærendum est
His exterritus eurialus uocibus exanguis fit. iāq;
Lucreciam odisse incipit. Atque intra se . heu me
fatum inquit. quis me huc uenire compulit : ni-
si leuitas mea? Nunc deprehensus sum . nunc infa-
mis fio. nunc cæsaris gratiam perdo. quid gratiā?
Vtinam mihi uita supersit . Quis me hinc uiuū
eripiet? Emori certum est. O me uanum & stulto-
rū omniū stultissimū. In hęc sentinā uolēs cecidi.

Quid hæc amoris gaudia: si tanti emuntur?
Breuis est illa uoluptas: dolores longissimi. O si nos
hoc pro regno celorum subiremus. Mira est homi-
num inciticia. Labores breues nolumus pro longis-
simis tollerare gaudiis. Amoris causa cuius læti-
tia fumo comparari potest infinitis nos obiectamus
angustiis. Ecce me ipsam iam ego exemplum iam fabu-
la omnium ero. nec quis exitus pateat scio. Hinc si
me deorum quispiam traxerit: nusquam me rursus labo-
r illaqueabit. O deus eripe me hinc. parce iuuetu-
ti meæ. Noli meas metiri ignorantias. Reserua me.
ut horum delictorum penitentiam agam. Non me amauit
Lucretia. sed quasi ceruicem in casses uoluit deprehendere.
Ecce uenit dies meus. nemo me adiuuare potest nisi
tu deus meus. Audiueram ego sæpe mulierum
fallacias: nec declinare sciui. At si nunc euasero:
nulla me unquam mulieris tegna deludet. Sed
nec Lucretia minoribus urgebatur molestiis.
quæ non solum suæ: sed amantis quoque salutem
timebat. At ut in periculis subitaneis mulierum
quam uirorum promptius ingenium: excogitato
remedio. Age inquit uir: Cistella illic super fenestram
est: ubi te meminisse monumenta non nulla re-
condidisse. Videamus an illic chyrographa sint

sint reclusa. subitoque incurrens tanquam uellus aperire
 cistellam. latenter illam deorsum impulit. Et quasi casu
 cecidisset: probi mihi uir ait adesto: ne quod damni
 sentiamus. Cistella ex fenestra decidit. prope ocius ne
 iocalia uel scripturae dispeant. Ite ite ambo. quod sta
 tis? Ego hinc ne quis furtum faciat. oculis serabo. Vi
 de audaciam mulieris nunc: et feminis credito. Ne
 mo tam oculatus est ut falli non possit. Is dumtaxat
 non fuit illusus: quem conuinxerit non temptauit.
 Plus fortuna quam ingenio sumus felices. Motus
 hoc facto Menelaus Bertusque. una repente in uicu
 lum se precipitant. Domus etrusco more altior fuit
 multique gradus descendendi erant. Hinc datum est Eu
 riali spacium mutandi locum: quod ex monitu Lucretiae
 in nouas latebras se recepit. Illi collectis iocalibus
 atque scripturis. quae chyrographa quae quaesierat non
 repperierunt. ad scrinia iuxta quae latuerat Euralius
 transeunt. ubique uoti composites facti consulata Lu
 crecia recesserunt. Illa adducto foribus pessulo: exi
 mi Euriale: exi mi anime inquit: ueni gaudiorum
 suma meorum. ueni fons delectationum meorum: scatu
 rigo laetitiae meae: fauim mellis. ueni dulcedo incor
 poralis mea: iam tuta sunt omnia: iam nostris sermionibus
 liber capus. Iam locus est amplexibus tutus. Aduer

sari osculis nostris fortuna uoluit: sed aspiciunt
dii n̄m amorē. nec tam fidos amātes deserere uo-
luerūt. Veni iā meas iūlnas nihil ē qđ amplius ue-
reare meū liliū rosarūq; cumulus: Quid stas. qđ
times? tua hic sum Lucrecia. qđ cūctaris Lucreciā
amplexari Eurialus uix tandē formidie posita se
recipit: cōplexusq; mulierē Nūqđ me inquit tan-
tus iuasit timor: Sed digna tu es cuiq; tā talia tol-
lerē. Nec istec oscula & tam dulces āplexus obuei-
re cuiquam gratis debēt nec ego ut uerū fatear sa-
tis emi tantū bonū Si post mortē rurs⁹ uiuēt pos-
sē: tēq; p̄frui emori mliēs uellē si hoc p̄cio tui po-
sēt. āplexus coemi: O mea felicitas o mea beatitu-
do uisū uideo an ita est? Teneo te an somniis illu-
drouanis. Tu certe hīc es. ego te habeo Erat lucre-
leui uestita palla q̄ mēbris absq; ruga hēbat. nec
uel pectus uel clunes mētiebat: Ut erant artus sic
se ostētabāt. Gulæ cādor niualis oculorū lumē tāq;
solis iubar. Intuit⁹ letus. facies alacris. gene ueluti
lilia purpureis imixta rosis. risus ī ore suauis atq;
modest⁹: pect⁹ āplū. papillæ q̄si duo punica poma
ex utroq; lateī tumescebāt pruritū quoq; palpitā
tec mouebāt Nō potuit Eurialus ultra stimulū co-
hiberi sed oblitus timoris: modestiā quoq; abse re-

pulit. aggressusq; feminā. Iā igit fructū sanam⁹
 amoris. Rē v̄bis igerebat. Obstabat mulier curāq;
 sibi bonestatis & famæ esse dicebat. nec aliud eius
 amorē q̄ v̄ba & oscula polcere. Ad quæ subridens
 Eurialus. Aut scitū ē inqt me huc uenisse: aut ne
 scitū. Si scitū nemo q̄ nō cætera suspicet. Sin uero
 nescitū. & hoc quoq; sciet nullus Hoc pignus amo
 ris ē. moriar prius q̄ hoc careā. Ha scelus ē inquit
 Lucretia. Scelus ē refert Eurialus. bonis nō uti: cū
 possis. An ego occasionē mibi cōcessā tū quælitā
 tū optatā mitterē? Acceptaq; mulieris ueste pug
 natem fœminā quæ uincere nolebat ab negotio
 uicit Nec ueneris hoc facietatē ut hamoni cognita
 Thamar pepit: sed maiore sitim excitauit amoris
 Memor tū discriminis. Eurialus postq̄ uini cibiq;
 paulisper hausit r̄pugnē: Lucretia recessit. Nec si
 nistre q̄spiā suspicat⁹ ē q̄ un⁹ exbaiulis putaret.

Admirabat se ip̄m Eurialus dū uia pgeret.

O si nūc se obuiū mibi dar& cesar meq; ag
 noscer&. quā illi habitus hic suspicionē facer&? q̄
 me rideret? Fabula oībus eēm: & illi ioc⁹. nūq̄ me
 missū faceret donec scir& oīa. Dicēdū sibi eēt qd
 hec rustica uestis uellet: sed f̄igerē. n̄ hāc sed aliā
 me dicerē adiūsse matronā Nā & ip̄e hāc amat nec
 ex usu ē meū sibi amorē patē. lucretiā nūq̄ pderē

que me suscepit suauit̃. Dū sic loq̃t Nisū Acha-
ten Pliniūq; cernit. eosq; p̃it. nec pri⁹ ab his cogni-
t⁹ ē q̃ domi⁹ fuit. Vbi positis faccis. p̃texta sūpta
reꝝ p̃adit euētū. Dūq; q̃s timor qd̃ gaudiū iterce-
ssit memoriter narrat nūc timēti similis nūc exul-
tātū fit. Inter timēdū aut̃ heu me stultū inq̃t: fœ-
minæ meū cōmisi caput. Nō sic me p̃r amonuit:
dū me nulli⁹ feminæ fidē seq̃ debere docebat. Ille
feminā dicebat aīal esse indomitū: infidū: muta-
bile: crudelē. mille pass̃ iōib⁹ deditū. Ego paternæ
īmemor discipline. uitā muliercule credidi. Quid
si me oneratum frumētō aliq̃s agnouiss̃: quod
dedecus? quēnā infamia mihi & meis posteris cue-
niss̃? Alienum me Cæsar fecisset: tanq̃ leuem
& insanum potuiss̃ & me contem̃ere: Quid si
me Vir dum scrinia uersat: latentem inuenis-
set: Sæua ē lex Iulia mæchis. Exigit tamē dolor
mariti maiores penas q̃ lex ulla cōcesserit. Necat
hec ferro: necat ille cruētis yberibus. Sed putem⁹
uiꝝ pepcisse uitæ meæ: nū me ī uiculis cōieciss̃
aut ifamē cesari tradidiss̃? Dicamus & illi⁹ me
manus effugere potuisse: q̃r iermis erat: q̃r mihi
fidus ensis hærebat lateri. At uir comitatus erat.
& arma ex pariete p̃debat̃ captu facilia. In domo
lōgus famuloꝝ ordo: Clamores mox īualuissent
& hostia fuissent clausa. tū de me suppliciū sūp̃

tū fuiff & Heu me demētē. nulla me prudentia li
berauit hoc discrimē sed casus tā tū. Quid caūs?
Immo & p̄mptū īgeniū Lucreciā. O fidā feminā
o amatricē sapiētē o insignē & nobiliffimū amorē.
cur me tibi n̄ credā. cur tuā n̄ sequar fidē? Mil
lāz mihi si affint ceruices oēs tibi cōmittā. tu fide
lis es. tu cauta. tu prudēs. scis amare. & amātē tue
ri. Quis tam cito excogitat̄ potuiff & uiā. qua me
querētes averter & ut tu ip̄a cogitasti. Tu mihi hāc
uitā suasti. eādē tibi deuoueo. Nō meū ē. sed tuū
qd̄ Spiro. Nō erit mihi duz̄ pdere pp̄ te. qd̄ p̄ te te
neo. Tu uite meæ ius hēs. tu necis impiū. O candi
dū pectus. o dulcē linguā. o suauēs oculos o īgeniū
uelox. o mēbra marmorea succiq̄ plēa: quādo ego
uos reuifam. quādo. iterum corallina labia mor
debo? quādo tremulam linguā ori meo īmurm
rātē denuo sētā? Papillas ne unq̄ illas ī tractabo?
Pax̄ ē ait Achates qd̄ ī hac femīa uidisti. quo p̄pi
or ē femīa: eo formosior ē. Nō candali regis Lidia
formosa uxor formosior fuit. q̄ ista ē: Nō miror
illū uoluisse nudā satio demōstrari: ut plenius su
meret gaudiū. Ego quoq̄ itidē facerē si facultas
eēt. Lucreciā tibi nudā ostenderē. Aliter aut̄ nec ti
bi effari q̄ta sit ei⁹ pulchritudo possē. nec tu q̄ so
lidū: q̄ plenū meū fuerit gaudiū potes cōsiderare

Sed cōgaude mecū q̄ maior fuerat mea uoluptas
q̄ uerbis queat expōi. Sic Eurialus cū Achate: nec
pauciora secū Lucretia dicebat. Eius tñ tāto miōr
lætitia fuit. quo taciturnior. Aliis fidē nō hūit ut
rē poss& referre. Solia pre uerecundia totum nō
audebat narrare. . .

p Acorus interea pānonius eques: domo no-
bilis q̄ cesarē sequebat̄ ardere Lucretiā ce-
pit. Et q̄ formosus erat redamari putabat solāq̄
feminæ pudiciā obstare sibi rebat̄. Illa sicut mos
ē n̄is dn̄ab⁹ oēs uultu blādo intuebat̄: Ars ē siue
deceptio poti⁹. ne uerus amor palā fiat. Insanit pa-
corus nec cōsolari pōt nisi Lucretiæ mētē p̄sentiat
Solent Matronæ senenses ad primū lapidē sacellū
diuinæ Mariæ qd̄ ī bethleē nūcupāt sepius uisita-
re. Huc Lucretia duab⁹ comitata yginibus & anu-
quadā p̄ficiscebāt. Seq̄t Pacorus uiolā ī manu ge-
stans deauratis foliis: in cuius collo epistolā amato-
riā subtilibus īscriptā mēbranis abscondērat: Nec
mirere: Tradit. n. Cicero iliadē oēm ita subtiliter
scriptā sibi on̄sam fuisse: ut testa nucis claudere-
tur. Offert uiolā Lucretiæ seq̄ cōmēbat Pacorus.
Respuit donū Lucretia. Instat Pacor⁹ magnis p̄ci-
bus. Tū anus. Recipe īqt hera donatū florē. Quid
times ubi nullū est piculū. parua res est qua potes
hunc militē placare. Secuta ē lucretia anilē suasio

nē uiolāq; recipit. Pariūper ultra pgressa. Violam
 alteri ex uirginibus dedit. Nec diu post obuiā fac
 ti sūt duo studētes: q; uirgunculā ut sibi florē tra
 deret & nō magno negotio iduxerūt. Apertoq; uiole
 stipite, carmē pgratū esse matronis n̄ris. Sed post
 q̄ cesaris amatōriū iuenerūt Solebat hoc hominū
 genus cum senas uenit: irrideri despici & odio ha
 beri: **Q**uia plus armoꝝ strepitus q̄ litteraꝝ lepor
 n̄ras feminas oblectabat. Hinc grandis liuor & si
 multas ingēs erat. querebātq; togæ uias oēs. q̄bus
 possūt nocere sagis. Vt ergo uiolæ dolus patu
 it: ad Menelaū mox itur. epistolāq; ut legat rogāt
 Ille mestus domū pgit uxore īcrepat. domūq; cla
 moribus īplet. Negat se reā uxor. rēq; gestā expo
 nit & anus adducit testimoniū. Itur ad cesarē: fit
 querela: uocatur Pacorus. Is crimē fateē: potensq;
 ueniā nūq; se posthac lucreciam uexaturū iure iu
 rādo cōfirmat. Sciēs tñ Iouē nō irasci. sed arridet
 piuriis amantū. Sterilē flāmā ut magis p̄bitus
 erat: eo diligētī⁹ sequebat̄: Veit hiems. exclusi⁹
 notis solū boreā admittebat. Cadunt ex celo niues
 Soluiē ī ludū ciuitas. iactāt matronæ ī uicos. iuue
 nes in fenestras niuem. Hinc nactus occasionem
 Pacorus epistolā alteram cera includit. cerāq; niue
 tegit & cingit facta pila ī fenestrā Lucreciæ iacit.

Quis nō oīa regi fortuna dicat? Quis nō fauora
bilē eius cupit flatū? Fati. n. plus ual& hora beni
gni: q̄ si te ueneris cōmendet ep̄la marti. Dicūt q̄
dā nil ēē qd̄ ī sapiēte queat fortuna. Hoc ergo iis
cōcedo: q̄ sola uirtute gaudēt. q̄ & paupes & egro
ti: & ī equo phalaris clausi. uita se credūt posside
re beatā. qualē nullū adhuc uel uidi uel fuisse pu
tarim. Cōis hominū uita fauoris fortunæ idig&. &
hec quos uult eleuat. & quos uult deprimat. Quis
pacorū pdidit nisi fortuna? Nōne prudētis cōsiliū
fuit ī nodis uiolæ clausisse tabellas: & nūc bene
ficio niuis ep̄lam trāsmisisse. Dicit aliq̄ fieri ca
utius potuisse? q̄ si hoc cōsiliū iuiss& fortuna:
& cautus hic & prudētissimns iudicatus fuisset.
Sed obstās fatū pilā ex lucreciæ māib⁹ lapsā apd̄
ignē duxit. Vbi solutis calore niuib⁹ liquefactaq̄
cera. tabellas manifestauit. quas tū uetulæ quæ se
calesaciebāt. Tū menela⁹ q̄ aderat p̄legerūt. nouas
q̄ lites excitauerūt quas pacorus n̄ excusatiōe sed
fuga uitauit. Hic rumor uēit Eurialo. Nā uir dū
gressus & act⁹ pacori speculā: ifidiis Euriali locū
facit. Verūq̄ ē. qd̄ dici sol&. n̄ facile custodiri qd̄
a plurib⁹ ipugnā. Expectabāt amātes post pri
mū cōcubitū secūdas nuptias. Viculus iter edes l
creciæ atq̄ uicini perarctus erat. p̄ quē pedibus in

utrūq; parietē porrectis ī fenestrā Lucreciæ haud
 difficilis p̄bebat̄ ascens⁹. Sed huc ascēdere solū no
 etu licebat. Menelao petēdū rus erat. ibiq; p̄no
 etādū q̄ dies ab amātib⁹ tanq̄ saurnalioꝝ expecta
 bat̄. Fit recessus. Mutatis Eurialus uestib⁹: ī uicu
 lū se r̄cipit. Stabulū illic menela⁹ habebat. q̄d̄ euri
 alus docēte solia ingressus ē. Ibi nocte manēs sub
 foeno latebat. Tū ecce dromo q̄ erat menelai secū
 d⁹ faūlus equis p̄positus. īpleturus p̄lepia: foenū
 ex Euriali latere suscipit. Eratq; amplius suscep
 turus. ac eurialū furca p̄cussur⁹ nisi solias obuia
 set. Qui ut discrimē agnouit. da mihi hāc opā in
 q̄t fr̄ bone. ego pabulū eqs p̄bebo. Tu interea loci
 uide. an nobis cena īstruēta sit. Gaudēdū ē dū ho
 rus abest. Melius ē nobis cū dñā q̄ cū illo hec iocū
 da ē & pliberalis: ille iracūdu clamoros⁹. auar⁹. di
 fficilis. Nūq̄ nobis bñ est dū ille adest. Vides ut
 uentres n̄ros iniquo castigat medio. qui semp̄ esu
 rit ut nos fame cruciet: nec sinit mucida frustra
 terulei panis cōsumi. sed hesternm uillum suat ī
 mensē. Vni⁹q; cenæ silueos & anguillas salas ī al
 terā difert & numerata fila festilis porri ne qd̄ tā
 gam⁹ signata recludit. Miser q̄ p̄ hec tormēta que
 rit diuicias. Nā stulti⁹ nil q̄ uiuēt paupē ut locu
 ples moriaris. Quāto melius nobis cū hera: quæ

non contenta uitulis nos pascere & teneris hœdis:
gallinas quoq; turdosq; ministrat: & uini copiam
melioris. In dromo cura ut q̄ ūcta popina sit. Istud
inquit dromo curabo. & mēsam potius q̄ equos fri
cabo. Herū ego hodie in rus deduxi. qd̄ sibi male
succedat: Nūq̄ mihi uerbū dixit. nisi uesperum cum
me remisit & equos renūciariq; dñæ iussit. non se
reditur hac nocte. Ha laudo te sofia. q̄ tandē odire
cepisti dñi mores. Ego iā mutassem dñm nisi do
mina matutinis tenuisset ofellis. Nihil dormiēdū
ē hac nocte. Bibamus uoremus donec ueniat dies:
Nō tantū p̄ mensem lucrabit herus: quātū nos u
na cena cōsumemus. Audiebat hec Eurialus libēs
tam & si mores seruoꝝ notabat: & idē sibi fieri n̄
dubitar. Et cū dromo abiisset. assurgēs Eurial⁹
O q̄ inquit beatā noctē Sofia tuo bñficio sū habitu
rus. qui me huc duxti. & ne patefierē p̄be curasti
Vir bonus es: meritoq; te amo: nec tibi non gra
tus inueniar. Aderat hora præscripta. Lætus
Eurialus quamuis duobus perfunctus discrimi
nibus murum ascendit. ad apertam fenestrā sub
intrat Lucreciam iuxta foculum sedentem perac
tisque obsequiis expectantem reperit. Illa ut aman
tem cognouit: assurgens medium complexa est.
Fiūt blādicia. dant oscula: itur ī uenerē tenis ue

lis. fessaq; nauigio cithereã nũc ceres reficit nunc
 bacchus.

Eu q̄ breues uoluptates sũt. q̄ lögæ sollicitu
 dines. uix horã Eurialo lætã hũerat. Tũ ecce solia
 q̄ reditũ menelai nũciat gaudiũq; pturbat. Timẽs
 Eurialus fugæ studet. Lucrecia mensis absconditis
 obuiã uiro pgit. reuersũq; salutat. Et o mi uir iqt
 q̄ bene redisti. Nã ego iã te re uillica inuiscatũ re
 bar. Quid tu tñ rure tã diu? Caue ne qd olfaciã.
 cur nõ domi manes. Quid me otristari tua absen
 tia studes? Semp dũ abes timeo tibi. Tu ne quã ar
 deas formido. ut sũt ifidi uxoribo suis uiri. Quo
 metu si uis me soluere. nũq; foris dormias. Nec. n.
 sine te nox ẽ ulla mihi iocũda. sed cena hic iã. post
 cubitũ ibimus. Erãt tũ i aula ubi prãdere fami
 lia solã. Ibiq; uix. detinere lucrecia nitebat. Donec
 Eurialus abeũdi spaciũ suscepisset: cui necessaria
 ẽ morula quedã. Menelaus aut foris cenatus erat.
 seq; i thalamũ recipe festinabat. Tũ Lucrecia par
 me amas inqt. Cur nõ potius domi apud me cena
 sti? Ego q̄ tu aberas nec comedi hodie nec bibi q̄
 q̄. Venerũt tñ uillici ex rosalia nescio qd uini por
 tãtes optimũ eẽ ferebãt trebeanũ. Ego p̄ mesticia
 nihil gustauim. Nũc qñ ades eam? si placet i cellariũ
 introrsũ gustemusq; uinũ si ut illi dixerunt tam
 suauissimum sit. ¶

Hiscꝫ dietis lanternā dextra: uirū sinistra manu
recepit: & ī intimū penarii descēdit: tāqꝫ diu nūc
hūc nūc illū cadū terebrauit. ac cū uiro pitiss̄ auit
donec Eurialū putauit abiisse. Ac ita demū ad in
gratos hymeneos cū uiro trāsiuit. Eurialus itēpe
sta nocte domū repetiit. Sequēti luce siue qꝫ sic ex
pediebat cauere siue suspicio mala fuit: Muro fe
nestrā Menelaꝫ obstruxit. Credo ut sūt æiues n̄i
ī cōiecturas acuti suspicionūqꝫ pleni tiūisse Mene
laū loci cōmoditatē utqꝫ pazꝫ uidebat uxori occasi
onē demere uoluisse. Nā & si nihil cōsciū erat illi
uexatā tñ fei nā multiscꝫ dietim tentatā ꝑcibꝫ n̄
ignorabat. & animū cognoscebat mulieris īstabilē
cuiꝫ tot sūt uolūtates quot ī arboribꝫ folia Sexus
enī femineus nouitatis ē auidus. raroqꝫ uirꝫ amat
cuiꝫ copiā hēt. Sequebat ergo uiā maritorū ꝑuul
gatā. quozꝫ opinio ē infortuniū bonis excludi for
tunis. Erepta ē huic cōueniēdi facultas. nec mittē
dis l̄i is ꝑmissa libertas ē. Nā & cauponē (qꝫ post e
des Lucreciæ uiā riā tabernā cōduxerat ex qua so
lebat Eurialus affari Lucreciā: ac l̄ras ꝑ harūdine
mittere. sicut Menelaus suasit) magistratus expu
lit. Restabat solus oculoꝫ ītuitꝫ. nutuqꝫ tātu se cō
sultabāt amātes. Neqꝫ istac amoris extrēa linea cō
mode ꝑfrui poterāt. erat īgēs dolor utriqꝫ crucia
tus mortū

similis. Quia nec amoris poterat obliuisci nec in eo
 pseuerare. Dum sic anxius Eurialus quod consilii capiat
 meditat: Venit in mentem Lucretiae monitum. quod si-
 bi de Pandalo scripserat Menelai sobrino. pitulosque
 medicos imitatus: quibus mos est in piculosis egritudi-
 nibus anceps adhibere medicamentum: & ultima potius
 expiri: quam morbum sine cura relinquere. Aggredi pan-
 dalum statuit. remediumque suscipere quod antea refutarat
 Huic ergo accersito: & in penitentiore domo parte uo-
 cato. Sede inquit amice: rem gratum tibi disturus sum: in
 digentem iis quas in te scio sitas: diligentia: fide: & ta-
 citurnitate. Volui haec dudum tibi dixisse sed non eras
 mihi adhuc plene cognitus nunc & te nosco. & quod pro-
 bata fidei es amo & obseruo. Quod si aliud de te
 non scire satis est quod omnes tui conuiues te laudent. tui conuiues
 mei quibus cum amicitiam confluisti. & quod sis & quanti pre-
 dendus. me certum fecere. ex quibus te cape meam beni-
 uolentiam didici: cuius iam te facio participem. Quia non mi-
 nus illa es dignus: quam ego sum tua. Nunc quod uelim quon-
 niam inter amicos res agitur: Paucis exponam. Tu scis
 mortale genus quod in amore sit penitus. seu uirtutis sit.
 seu uicii. Late patet ista calamitas: nec cor est: si mor-
 carneum est quod amoris non aliquando sentiat stimulos. Scis
 quod nec sapientissimum Salomonem: nec Sansonem fortis-
 simum ista passio dimisit immunem. Incensi propterea pec-

toris & adris improbi ea natura ē: ut si q̄s p̄hibeat
magis ardeat. Nulla re magis ista curat pestis, q̄
dilecti copia. Fuerūt plures tū uiri tū mulieres, tā
n̄ra q̄ maior; n̄roꝝ, memoria, q̄b̄o inhibicio duris
simæ necis fuit occasio. Cōtra uero pleroseꝝ noui
mus: qui post concubitum & aplexus passim cō
cessos mox furere deliuerunt. Nihil consultius
est postquam amor ossibus hæsit q̄ furori cederē.
Nam qui aduersus temperatam nititur, sæpe
naufragiū facit. Et q̄ obtēpat p̄cellæ, supat. Hæc
ideo dixi, q̄ te scire meū amorē uolo, & qd̄ mei ca
usa sis factur⁹. Tu qd̄ emolumentū hīc sit oriturū
nihil tibi tacebo q̄ iā mei cordis alterā te reputo
ptē. Ego Lucreciā diligo: neq̄ hoc mi p̄dale mea
culpa ē factū, sed regēte fortūa ī cui⁹ manu ē tot⁹
quē colim⁹ orbis: Mibi n̄ erāt noti mores uīi nec
hui⁹ urbis cōsuetudines norā. Putabā ego femias
uīrates qd̄ oculis mōstrāt: ī corde sentire, hinc de
ceptus sū. Credidi nanq̄ amatū me Lucreciæ fore
dū me luminib⁹ ituebat placidis cepiq̄ cōtra dili
gere. Nec tā elegātē dñam dignā putauī, cui uices
non redderēt amoris. Nōdū te noui uel tuū gen⁹,
amaui putās amari. Quis, n. tā laxus ē aut fer
reus: qui nō, am& amat⁹? Sed postq̄ fraudes noui
meq̄ irritū, ne me⁹ sterilis eēt amor nix⁹ oībus
artibus illam incendere: ut par pari referretur.

Ardeſ nāq; nihilq; urere. tū rubor erat tū āxietaſ
 ā imi. que me die noctuq; miſ; imodū cruciabat. &
 erā adeo itrorſ⁹. ut egredi nullo pacto ualerē. Fē m
 ē igit̄ ut me cōtinuāte. par ſit amor āboꝝ. Illa icē
 ſa ē. ego ardeo. ābo pim⁹. Nec remediū ptelādi ui
 dem⁹ ullū. niſi tu ſiſ adiuuētō: Vir cuſtodit & fr̄
 nō tā uellus aureū puigil draco ſuabat. nec aditū
 orci cerborus: q̄ iſta diligenter recludit. Noui ego
 familiā urām. ſcio q̄ nobileſ eſtiſ iterprimoreſ ur
 biſ diuites amati: Vtinā nūq̄ nouiſſ ē hāc feminā
 Sed q̄ſ eſt q̄ poſſit reſiſtere fatiſ: Nō elegi hāc ſed
 caſ⁹ dedit amādā. Sic ſe reſ habet. tectus adhuc a
 mor Sed niſi bñ regat̄. magnū adhuc qđ ſup̄i ay
 tāt malū pariet. Poſſ ē ego me fortaliſ cōpelcēt ſi
 hīc abirē. q̄ q̄ eſſet mihi grauiffimū facerē tñ
 uīte familie grā. ſi hoc putarē ex uſu fore Sed noſ
 co i⁹ furorē. aut me ſe q̄ret̄ aut maēre coacta. man⁹
 ſibi oſcileret. qđ cēt doūi uīte dedec⁹ ppetuū q̄ igit̄
 t̄ te uolebā te uocabā uīti cā ē. ut obuiem⁹ hiſ ma
 liſ. Nec alia uia niſi ut amoris nīi aurigā te p̄beas
 cureſq; ut bñ diſſimulat⁹ igniſ fiat opt⁹ Ego me
 tibi cōmēdo. do. deuoueo. obſequere nīo furori. ne
 dū oppugnat̄ magiſ icēdat̄. Cura ut ſimul conue
 nire poſſimus quo factō magiſ humiliabitur

ardor: tollerabiliorq; reddet. Tute scis aditus do-
mus: scis qn̄ uir abest: scis quō me ualeas intru-
dere. Frater uiri auertēdus ē. q̄ ē ad has res nimīū
perspicax: lucreciamq; tanq̄ locū germani teneat
magna cura custodit: Inuersaq; Lucreciz uerba.
ouerfas ceruices. gemitus: screatus: tussi in: risus
attente cōsiderat. Hūc eludere sentētia ē. nec sine
te fieri pōt. Assis ergo & qn̄ abfuturus sit uir:
me instrue: remanentēq; fratrē diuerte. ne custos
affixus Lucreciz sit: neue custodes adhibeat alios
Tibi credet: & quod dii faxint hāc tibi puincia
fortasse cōmittet. Quā si suscepis & me iuueris:
ut spo in uado res ē. Poteris. n. me clam dū ceteri
dormiēt intromittere & amorē lennire furētē.
Exhis quot emergāt utilitates. arbitror te p̄ tua
prudencia palā cernere. Seruabis nāq; ī primis ho-
norē domus: amorē tegetes qui nō possēt abs ur̄a ī
famia manifestari: Sobrinā tuā in uita tenebis:
Menelao uxorē custodies: cui non tam obest una
nox mihi concessa nesciis oibusq; si sciente popu-
lo: illā pdiderit me sequentē. Senatori romano se-
cuta ē Iphia ludū ad pharon formosaq; incenia la-
gi. Quid si me domi nobilē atq; potentē seq̄ sta-
tuat? Quod dedecus ur̄i generis: q̄ populi risus:

quæ nedum uestra sed totius urbis infamia? Dis-
 ceret forsan aliquis. Obsumēda potius ferro: aut
 extinguenda uenenis est mulier q̄ id agat. Sed ue-
 illi qui se humano sanguine poluit: & maiori se
 lere uindicat minus. Non augenda sunt mala: sed
 minuenda. Nos hoc scimus ex duobus bonis meli-
 us eligendum, aut ex malo & bono: quod sit bo-
 num. Sed ex malis duobus: quod minus obsit.
 Omnis uia periculi plena est: sed hæc quam mon-
 stro: minus habet discriminis. per quam nedum
 sanguini tuo consulēs: sed mihi quoque proderis,
 qui pene insanio. dum mei causa uideo lucreciam
 cruciari. Cui potius odio esse uellem q̄ te rogare.
 Sed hic sumus: eo deducta res ē. Et nisi tuis arti-
 bus: tua cura ingenio: atq; solitudine nauis re-
 gat: nulla salutis spes maneat. Iuua igitur & il-
 lam & me: tuamq; domum abs nota cōstrua. nec
 me putes ingratum. Scis apud Cæsarem quanti
 sim. q̄quid pecierim. impetratum tibi efficiā. Et
 hoc ante omnia tibi polliceor doq; fidem. Palati-
 num te comitem futurum. omnēq; tuam posteri-
 tatem hoc titulo gauisuram. Ego tibi Lucreciam
 meq; & nostrum amorem & famā nr̄am & tui ge-
 neris decus committo tuæq; mando fidei. Tu ar-
 biter es oīa hæc in te sita sunt. Vide quid agas:

& seruare potes ita & perdere.

f Vbrisit his auditis Pandalus, factaq; mo-
rula: Norā hęc Euriale dixit. & utinā non
accidissent: sed eū ī locum sicut abs te dictū ē res
rediit: ut necesse sit me quod iubes efficere ni-
si & nostrum genus affici contumeliis: & scanda-
lum ingens cupiā exoriri. Ardēt mulier sicut dix-
ti: & in potes sui ē. nisi occurro ferro se fodiet, aut
ex fenestris se dabit precipitē: nec uitæ iā sibi nec
honorī ē cura. Ipsa mihi suū ardorē patefecit. Re-
stiti: increpauī: lenire flāmā studui: nihil p̄feci: o-
mnia prāter te paruifacit. Nihil nisi te curat. Tu
illi semper ī mēte sedes: te petit: te desiderat: te so-
lū cogitat. Sepe me uocitans, audi p̄cor Euriale di-
xit. Sic mulier ex amore mutata ē ut nō eadem ui-
deatur. Heu pietas heu dolor. Nulla in urbe tota
uel castior uel prudentior Lucretia fuit. Mira res.
si tantū iuris natura dedit amorī ī mentes huma-
nas. Medendum ē huic egritudinī. Nec alia cura ē
nisi quā tu mōstrasti. Accingā me huic operi teq;
dū t̄ps erit comonefaciā. Nec ex te gratiā quæro:
quā non ē officiū boni uiri: cū is nihil p̄mereatur
gratiā poscere. Ego ut uitem infamiā nostrā īmi-
nentē familiæ hoc ago. Quod si tibi conducit: nō
p̄pterea sum premiādus. At, n. Eurialus inqt.

Ego uel sic tibi gratiã hẽo. & creari te comitem ut dictũ ẽ faciã. Tu modo dignitatẽ istã mihi spnas?

Nõ spno inqt Pandalus: sed ne hinc pfecta sit uolo. Si uentura ẽ: libere ueniat. nihil ego cõdicio- nale facio. Si potuiss& hoc te nesciente fieri: mea ut opa apud Lucreciã esset. libentius id egissẽ. Va- le: & tu uale retulit Eurialus. Postq̃ animũ redidi sti. fac: finge: inueni: effice ut simul simus. Lau- dabis inqt Pandalus. Lætusq̃ abiit q̃ tanti uiri grã inueniss&. tũ q̃ se comitem fore iã spabat. cuius dignitatis tãto erat audior: quãto se min⁹ cupẽ demonstrabat. Sunt. n. homines qdam ut mu- lieres: quæ cum maxime nolle dicunt: tum maxi- me uolunt. Hic lenocinii mercedem sortitus ẽ. Co- mitatum & auream bullam suæ nobilitatis poste- ritas demonstrabit. In nobilitate multi sunt: gradus mi Mariane. Et sane si cuiuslib& origi- nem quæras sicut mea sententiã fert: aut nullas nobilitates inuenies: aut admodum paucas: quæ sceleratum nõ habuerint ortum. Cum enim hos dici nobiles uideamus: qui diuiciis habundant. Diuiciã uero raro uirtutis sunt comites: quis nõ non uidet ortum nobilitatis esse degenerem? Hũc usurã ditauerũt: illũ spolia: pditiones aliũ.

Hic ueneficiis ditatus ē: ille adulacionibus. Huic
adulteria locū præbent: nō nullis mēdacia profūt
Quidā faciūt ex coniuge quæstū: qdā ex gnatis.
Plerosq; homicidia iuuant. Rarus rarus ē qui iu-
ste diticias congreget. Nemo falcem amplum fa-
cit. nisi qui omnes metit herbas. Congregant ho-
mines diuicias multas: nōc unde ueniant: sed q̄
multe ueniant quærunť. Omnibus hic uersus pla-
cet. unde habeas quærit nemo: sed oportet habere
Postq̄ uero plena ē archa. tū nobilitas poscit: quæ
sic quæsitā nihil ē aliud. q̄ p̄miū iniquitatis. Ma-
iores mei nobiles habiti sunt sed nolo mihi blandi-
ri. n̄ puto melores fuisse proauos meos aliis: quos
sola excusat antiquitas. quia non sunt in memori-
a eorum uicia. Mea sententia nemo nobilis ē: nisi
uirtutis amator. Non miror aureas uestes. equos:
caneis: ordinem famulorum: lautas mensas: mar-
moreas ædes: uillas: prædia: piscinas: iurisdicio-
nes: siluas. Nam & hæc omnia stultus assequi po-
test: quem si quis nobilem dixerit: ipse fiet stult⁹
Pandalus noster lænocinio nobilitatus ē.

n On multis post diebus rure inter Menelai
rusticos rixatū ē: & occisi nō nulli q plus
æquo biberāt: opusq; fuit ad res cōponēdas Mene

laon p̄ficisci. Tum Lucrecia mi uir inq̄t grauis es
 homo debilisq̄. equi tui grauiter incedūt. qn gra-
 darium aliquē recipe cōmodatū. Cūq̄ ille p̄concta
 retur ubi nam esset aliquis: optimū inquit Pāda-
 lus ni falor Eurialus habet & tibi libens cōcedit:
 si me uis petere. Pete inq̄t Menelaus. Rogatus
 Eurialus mox equū iussit adduci. idq̄ sui gaudii
 signū recepit. secūq̄ tacite dixit. Tu meum equū
 ascēdes Menelae. ego tuā uxorē eq̄tato. Cōuētū e-
 rat ut noctis ad horā q̄ntā in uico Eurialus esset.
 speraretq̄ bene si cantantē Pandalū audiret. Abi-
 erat Menelaus. iāq̄ cœlum noctis obduxerāt tene-
 bræ. mulier ī cubili t̄ps manebat. Eurialus añ fo-
 res erat signūq̄ morabať. Nec cātū audiebat: nec
 screatum. Iam p̄teriebat hora. Ut abir& Eurialus
 suadebat Achates: delusumq̄ dicebat. Dux erat
 amāti recedere: & nunc unā nūc aliā cām manēdi
 querebat. Nō canebat Pandalus q̄ Menelai frater
 domi māserat & oēs aditus scrutabať: ne qd ifidi-
 az fieret: noctēq̄ traheret insomnē. Cui pādalus
 Nunq̄ ne hac nocte cubitū ibimus? Iā nox mediū
 poli transcēdit axem & me grauis occupat somn⁹
 Miror te cum iuuenis sis: senis habere naturam.
 quibus licitas somnum aufert. nunquam dor-
 miunt nisi paululum prope diē dū currus uoluit

septētrionalis cū iā t̄ps eēt surgēdi. Eamus iā tan
dē dormitū. Quid sibi hęc uolūt uigilie? Eam⁹ iqt
gamēnon si tibi sic uidet. antea tñ inspiciēdæ sūt
fores. an satis firmatæ sint ne furib⁹ pateāt. Ve
niensq; ad hostium nunc unam: nunc aliam amo
uit: & p̄sulum addidit. Erat illic ingens ferrum
quod uix duo poterant eleuare: quo nunq̄ hostiū
claudebat. Quod postq̄ agamēnon admouet n̄ po
tuit: iuuā me iqt Pādale. admoveamus ferrū hoc
hostio. tum dormitū ibimus. Audiebat hos sermo
nes Eurialus: & actum est tacitus ait: si hoc ferra
mentum adiungitur. Tum Pandalus. Quid tu
paras Agamenon: tanq̄ domus obsidenda sit fir
mare hostium. An tuta sumus in ciuitate. Liber
tas hic est. & quies: omnibus eadem: cum hostes p
cul sunt: quibus cum bella gerimus Florētini. Si
fures times sat clausum est. Si hostes: nihil est q; i
hac domo te possit tueri. Ego hac nocte non subi
bo onus. quia scapulas doleo & infra sum fractus.
nec gestādis oneribus sum idone⁹. aut tu leua aut
sine. Vah satis ē iqt Agamēnon: dormitūq; cessit
. Tum Eurialus manebo hic adhuc horā ait. si
qs forte aliqs adaperiat. Tedeat Achaten moræ:
tacitusq; maledicebat Eurialo: qui se tam diu reti
neret infomnem. Nec diu mansum est: cum per ri

mulam uisa ē Lucrecia: pax qd luminis secū ferēs
 uersus quā p̄gens eurialus Salue mi anime Lucre-
 cia dixit. At illa exterrita fugēt primū uoluit. Ex
 inde recogitās: q̄s tu es uir ait? Eurialus tuus iqt
 Eurialus. Aperi mea uoluptas iam mediā noctē te
 hic operior. Agnouit Lucrecia uocē: sed q̄r simula-
 tionē timebat: n̄ prius ausa ē aperire. q̄ secreta in-
 ter se tantū nota percepit. Post hęc magno labore
 seras remouit. Sed q̄r plurima ferramēta fores re-
 tinebāt. quæ manus feminea ferre nō poterat: ad
 semipedis dūtaxat amplitudinē hostiū patuit. Nō
 hoc ait Eurialus^r obstabit extenuansq; suū corpus
 p̄ dextrū latus intro se cōiecit. Mulierēq; mediam
 amplexus. Achates foris ī excubiis māsit. Tū Lu-
 crecia siue timore nimio: siue gaudio exanimata ī
 ter Euriali deficiēs brachia pallida facta ē: & ami-
 sso uerbo ac oculis clausis p̄ oīa similis mortuæ ui-
 debat nisi q̄ adhuc calor pulsusq; manebāt. Ex-
 territus Eurialus subito casu qd ageret nesciebat
 Secūq; si ab eo inqt mortis sū reus: qui feminā in
 tanto discrimine deseruerim. Si maneo. inter-
 ueniat Agamemnon aut alius ex familia: & ego
 perierim. Heu amor infœlix: qui plus fellis q̄ mel-
 lis habes. Non tam absinthium ē amarum q̄ tu.

Quot me iā discriminibꝫ obiecisti? quot mortibꝫ
meū caput deuouisti? Hoc nunc restabat ut meis
brachiis feminā exanimares. Cur me n̄ potius in-
teremisti? Cur me leonibꝫ n̄ obiecisti? Heu q̄ opta-
bilis erat ī huiꝰ me potius gremio. q̄ istā ī meo si-
nu defecisse. Vicit amor uirū: abiectaq; ppria
cura salutis: cū femīa māsit. eleuāsq; altius mutū
corpus atq; deosculās madidus lacrimis. Heu lucre-
cia inqt. Vbi nā gentiū es: ubi aures tuæ? cur non
respondes: cur nō audis? Apī oculos obsecro: meq;
respice. Arride mibi ut soles. Tuus hic Eurialus al-
fū. Tuꝰ te āplectit̄ eurialus. Cur me n̄ ostra basias.
Meum cor. abisti an dormis: Vbi te quæra: Cur
si mori uolebas nō me monuisti ut occidissē una.
Nisi me audis. en iā latus meū apiet gladius & am-
bos habebit exitus unus. Ha uita mea: suauium
meum: delicia meæ: spes unica: integra inte-
gra quies. siccine te lucrecia perdo. Attolle oculos:
eleua caput: nōdū mortua es. Video adhuc cales:
adhuc spiras. Cur mibi n̄ loqueris. Sic me recipis.
ad hæc me gaudia uocas. Hæc mibi das noctē. Al-
surge oro reges mea: respice tuū urialū. Assū tuꝰ
Eurialus. Ac sic fatus lacrimaz; flumē sup frontē
& mulieris tēpora fluit. Quibꝫ tanq; ralis aq; ex-
citata mulier quasi de graui somno surrexit. amā

cuius uiuit: nemo beatius. Sed heu quae ueloces horae.
Inuida nox cur fugis? Mane apollo. mane apud in
feros diu. Cur equos tam cito in iugum trahis? plus
graminis edant. Da mihi noctem ut alcmenae dedi
sti. Cur tu tam repente Titoni tui cubile relinquis au
rora? Si tam illi grata esses: quam mihi Lucretia: haud
tam mane surgere te permitteret. Nunquam mihi nox ui
sa est haec breuior. quam quis apud britanos dacosque fue
rit. Sic Eurialus. nec minora dicebat Lucretia. Nec
osculum nec uerbum irrecopelatum preterit. Stringebat
hic: stringebat illa. nec post uenerem lassum iacebant.
Sed ut Antheus ex terra. ualidior resurgebat: sic
post bellum alacriores isti robustioresque fiebant.

Nocte pacta cum crines suos ex oceano tolleret au
rora: discessum est. Nec post multos dies redeundi co
pia fuit crescentibus diebus custodiis. sed omnia super
uit amor. uiamque tandem conueniendi. reperit. qua se usque
amantes sunt. Interea Caesar qui iam Eugenio
reconciliatus erat Romam petere destinauit. Sentit
hoc Lucretia. quid enim non sentit amor. aut quis
fallere possit amantem? Sic igitur Lucretia scripsit Eu
f. I possidet animus meus irasci rialis.
tibi iam succenserem. quae abitu te dissim
ulasti. Sed magis amat te quam me spiritus
meus. nulla potest ex causa aduersus te moueri.

Heu meū cor, qđ ē qđ mihi cāsarē n̄ dixti recessu
 rū? Ille itineri se parat nec tu hic manebis scio. qđ
 obsecro de me fiet? Qu id agā misera, ubi ī qđscā.
 Si me relinqs, n̄ uiuo biduū. Per ergo has līas me
 is lachrymis madidas. p̄ qđ tuā dexterā & datā fi
 dē, si de te qcq̄ merui, aut fuit tibi qcq̄ dulce me
 um: miserere ifelicis amāris, n̄ peto ut maneat, se
 ut tollas te mecū. Fingā me uel pi bethleem petere
 uelle, unicāq̄ recipiā anū. Assit illic duo tresq̄ fa
 muli ex tuis: me rapiāt. Nihil negccii ē uolentē e
 ripere. Nec tibi dedecori puta: nā filius Priami cō
 iugē sibi raptu parauit. Nō iniuriaberis uiro meo
 is, n. oīo me perditurus ē. Nāq̄ nisi me abducas:
 mors illi me aufert. Sed nolis tu ēē crudelis, meq̄
 moritura relinquere: quæ te pluris semp̄ q̄ me fe
 ci. Ad hæc Eurialus in hunc modum rescripsit.

c Elauit te usq̄ nūc mea Lucretia, ne te nimū
 afflictares ante q̄ tps esset. Scio mores tuos
 noui qđ nimis te crucias. Nec cāsar sic recedit: ut
 non sit reuersurus: Ex urbe postquam reueneri
 mus hac iter est nobis in patriam. qđ si Cāsar ali
 am uiam fecerit: me certe si uixerō reducem
 uidebis, negent mihi patriam superi: errabū
 doq̄ similem me reddant ulixi: nisi huc reuertar.

Respira ergo mi anime sumeq; uires. noli te macerare. quin uiue potius læta. Quod dicis de raptu. ess& mihi tū gratissimū tū iocūdiissimū: nec maior mihi uoluptas p̄stari poss& q̄ te sēp mecū habere ac meo ex arbitrio potiri. sed olūedum ē magis honori tuo q̄ meæ cupiditati. Exigit nanq; fides tua qua me cōplexa es. tibi ut cōsiliū fidele p̄beā & q̄ ī rē sit tuā. Tu te scis p̄nobile esse & ī clara familia nuptā. Nomē hēs tum pulcherrimæ tū pudicissimæ mulieris nec apud italos solū tua fama claudīt: sed & teutones & panones & boemi & oīs septētrionis populi tuū nomē cognoscūt. q̄ si te rapiā. mitto dedecus meū qd̄ tui cā flocifacerē. qua ignominia tuos afficerēs necessarios. Quibus doloribus matrē pungerēs. Quid de te diceretur? Quis rumor exiret ī orbē. Ecce Lucreciā quæ bruti cōiuge castior. penolpeq; melior dicebat̄ iam me chum sequitur īmemor parētum & patriæ. Non Lucrecia: sed Ippia est: uel Iasonem sequuta Medea. Heu me. quantus mœror cum de te talia dici sentirem. Amor noster clam est. nemo te non laudat̄. Rapina turbaret omnia. Nec unq̄ tam laudata fuisti: quam tunc uituperareris. Sed mitamus famā: qd̄ q̄ nos amore n̄to p̄fui n̄ ualēm⁹. Ego cesari fluio. is me uiu; fecit potētē diuite.

Nec ab eo recedere possū sine mei status ruina: q̄
 si eum defererem: non quirem te decenter habere
 Si curiā sequerer: nulla quies esset. Omni die ca-
 stra mouemus: nusq̄ cæsari tanta mora fuit: q̄ta
 nunc senis. Idq̄ belli necessitas facit. q̄ si te circū-
 ducerem & quasi publicam foeminam ī castris ha-
 berem: uide q̄ esset mihi & tibi decorum. His ex
 rebus obsecro te mi lucrecia mentem ut istam exu-
 as: honoriq̄ consulas. Nec furori magis q̄ tibi blā-
 diaris. Alius fortassis amator aliter suaderet. & ul-
 tro te fugere precaretur: ut te q̄ diu possit abu-
 teretur. Nihil futuri prouidus dū præsenti satif-
 faceret egritudini. Sed is nō esset amator uerus q̄
 libidini magis q̄ famæ consuleret. Ego mea Lucre-
 cia qd̄ frugi est monco. Mane hic te rogo. nec me
 dubita rediturū. q̄qd̄ apud etruscos agēdū cæsari:
 mihi cōmitti curabo. daboq̄ operam ut te frui
 absq̄ tuo incōmodo possim. Vale: uiue: ama. nec
 meū q̄ tuū ē ignē putato miōrē aut me n̄ iuisti:
 mū hīc abscederē. Itēq̄ uale mæa suauitas: & aīmæ

a Cœquit his mulier & ipata uerbis mæa.

factura r̄scripsit. Paucis post dieb⁹ Eurial⁹
 cū cæsare romā prexit. Nec diu morat⁹ illic febrī-
 bus ē icensus. Infœlix penit⁹: q̄ cū arderet amore
 febrīūq̄ cepit ignibus æstare: cū iā uires amor

extenuass&: adiectis morbi doloribꝫ paꝫ superat
uita. Tenebatqꝫ spiritus medicorꝫ remediis potius
q̄ manebat. Cæsar dietim ad eū ueniebat. & quasi
filiū solabat. oēlꝫ curas apollinis adhibere iube
bat. Sed nulla fuit ualētior medela q̄ Lucræ scri
ptū: quo uiuentē illā & sospitē cognouit: quæ res
aliquantisper morbū minuit. Eurialūqꝫ surgere ī
pedes fecit: qꝫ & coronationi cæsar̄is interfuit ac ī
bi miliciā suscepit & aureū calcar. Post hac cū Cæ
sar perusiū peter&. is romæ mansit nondū ex inte
gro sanus. Exinde senas uenit q̄uis adhuc debilis
extenuatusqꝫ faciē. sed intueri potuit nō alloqꝫ Lu
creciā. Epistolæ plures utriqꝫ missæ sūt. Rursusqꝫ
de fuga tractatum est. Triduo illic mansit Euria
lus: demū cū sibi aditus oēs uideret ereptos: recel
sū eius amanti renūciauit. Nunq̄ tanta dulcedo ī
conuersando fuit: quanta in recedendo moesticia
Erat in fenestra Lucrecia. p̄ uicū iā Eurialus eq̄ta
bat. humidos oculos alter ī alteꝫ iecerat. Flebat ut
nꝫ. flebat alter. ābo doloribꝫ urgebāt. ut qꝫ suis ex
sedibꝫ cor euelli dolēter sētiebāt. Si qꝫ ī obitu q̄tꝫ
sit dolor ignorat: duorꝫ amatū separationē osider&. q̄
quis maior hic anxietas ictꝫ & cruciatꝫ īgētior. Do
l& aīus ī morte qꝫ corpꝫ reliqꝫ amatū. Corpꝫ absē
te sp̄u n̄ dol& nec sētit. At cū duo iuicē oglutinati

sūt aī. tāto p̄ōfior ē sepatio q̄to sēsibīlior ē uterq̄
 dilect̄. Et hic sane n̄ erāt sp̄s duo: s̄z quēadmodū
 putat Aristophanes. unius animæ duo corpora fa-
 cta erāt. Itaq̄ nō recedebat animus ab animo. sed
 unicus amor scindebañ in duos. tū cor in partes di-
 uidebatur. mentis pars ibat: & pars remanebat. &
 oēs iūicē sensus digregabant̄: & a se ip̄is discedere
 flebant. Non māsit ī amāntiū faciebus sanguinis
 gutta. nisi lacrimæ fuissent & gemitus. Simillimi
 mortuis uidebant̄. Quis scribere: q̄s referre: quis
 cogitare poss̄ & illarū mentiū molestias? nisi q̄ ali-
 quando insaniuit. Landomia recedente Protefilao
 & ad sacras Ilii pugnas eūte: exanguis cecidit. Ea-
 dē postq̄ uiri mortē agnouit. Viuere āplius mini-
 me potuit. Dido pheniss̄a post fatalē enez̄ recessū
 se ip̄am interemit. Nec Porcia post bruti necē uo-
 luit superesse. Hæc nostra postq̄ Eurialus ex uisu
 recessit: in terrā collapsa p̄ famulas recepta ē. cubi-
 liq̄ data donec resumeret spiritū. Ut uero ad se re-
 diit uestes aureas purpureasq̄: & omnē læticiæ or-
 natū reclusit. pullisq̄ tunicis usa: nunq̄ post hac
 cantare audita ē: nunq̄ uisa ridere: nullis faceciis
 nullo gaudio: nullis unq̄ iocis in læticiam potuit
 reuocari. Quo in statu dum aliquandiu perse-
 uerat: ægretudinem incidit. Et quia cor su-
 um aberat. nullaq̄ menti consolatio dari poterat.

*Voy. La liste
des ouvrages
D'Aeneas Sylvius
dans le 41. journ.
des Scav. 1708.
pag. 646. et seqq.*

Inter multum plorantis brachia matris ac collacri
mantis & frustra consolatoriis uerbis utentis: in-
dignantem animam exalauit.

Eurialus postquam ex oculis nunquam se am-
plius uisuris abiit: nulli intereundum locutus. so-
lam in mente Lucreciam gerebat. & an unquam
reuertere posset meditabatur. Venitq; tandem ad
Cesarem perusii manentem: quem deinde Ferari-
am: Mantuam: Tridentum: Constantiam & Ba-
sileam secutus est. At demum in Hongariam atq;
Bohemiam. Sed ut ipse Cesarem: sic eum Lucre-
cia sequebatur infomnis. nullamq; noctem sibi
quietam permittebat. Quam ut obiisse uerus ama-
tor cognouit: magno dolore permotus lugubrem
uestem recepit nec consolationem admisit. nisi postquam
caesar ex ducali sanguine uirginem sibi tum formo-
sam: tum castissimam atq; prudentem matrimo-
nio iunxit.

Habes amoris exitum Mariane mi amantissime:
non ficti neq; felicitis. Quem qui legerint: pericu-
lū ex aliis faciat quod sibi ex usu fiet. Nec amato-
riū bibere poculū studeāt quā longē plus alces hēt
quā mellis.

VALE.

LIBELLVS Ornatissimus Elegantissimusq; Aeneas
Siluii poeta senensis de duobus amantibus feliciter
FINIT. . .

Inc.
1348